

4° S. Malchias symbolice omnes Romanos Pontifices describit, XXI, 307, 1. Ex eo quot anni colligantur futuri usque ad mundi finem, 355, 2. S. Malachia mortem quare S. Bernardus plangi noluerit, 681, 1.

MALAGYA. Malagma quid, et unde derivatur, VIII, 593, 2.

MALALEEL. Malaleel unde hoc nomen accepit, I, 126, 2.

MALCHION. Malchion scholæ Alexandrinæ præfuit, XIV, 192, 1.

MALCHUS. Malchus idem est quod rex: typus est populi Judaici, XV, 607, 2. Malcho aurem amputatam Christus restituit, 377, 1 et seqq. Cur in eum potius quam in alios Petrus insiliit, *ibid.* An sit a Christo conversus, 378, 2.

MALCHUS (S.). S. Malchus servus herum fugiens intra sepulcrum se abdidit, XIII, 416, 2. Qua consideratione ad monasterium profugus redierit, V, 156, 2. Ejus libera et sancta vita, I, 433, 4. S. Malcho peperit Iaxa, XIII, 82, 4.

MALCHUS philosophus. Malchus philosophus cur deinde dictus Porphyrius, XIII, 295, 4.

MALEDICENTIA (sumpta pro detractio), MALEDICTUM, MALEDICUS. Maledicere in Scriptura tripliciter sumitur: pro male precari; pro vituperare; pro maledicere, VI, 342, 2; IX, 282, 1. Maledicere in Scriptura sumitur pro convicio, VI, 296, 2; XVII, 393, 2. Maledicentia quantum malum, Job, 144, 4. Maledicentia venenum insanabile, *ibid.* Maledici feris et belluis comparati *ibid.* Semper aliquem ledunt, etsi non deliberate, VI, 296, 1, 2. Maledicentia est sanguisuga, ejusque filia, VI, 446, 1, 2; 417, 2. Maledicere diviti non licet, VII, 357, 2. Maledici tam a Deo quam a iudice puniuntur, IX, 534, 1. Tandem lingue sue virulentiam luent, X, 69, 1, 2. Sæpe morte præsentis, semper æterna puniti, 65, 2.

Maledicta quomodo sint excipienda, VII, 272, 1. Maledicta et maledicta etiam ab intimis amicis patienter ferenda, IV, 276, 4. Multum eraciant dominos per ancillis objecta, 280, 4, 2. Maledictum patienter perrecessum in suum redit auctorem, V, 294, 2. Maledicti innocentes non afficiunt, VI, 296, 4, 2; 297, 1, 2. Recidunt in maledicos, *ibid.* Comparantur avi ex uno loco in alium transvolanti, *ibid.* Maledicentia benedictione compensandi, XX, 326, 1. Ero maledicti benedicti rependunt exempla, 326, 2 (Vide CALUMNIA, DETRACTIO, LINGUA).

MALDICORRE (pro male precari), MALEDICTIO. 1° Quo sensu maledicere et maledictio in Scriptura sumitur. Maledictionem Hebræi vocant contrario nomine benedictionem, XIII, 253, 1, 2; 573, 1. Maledicere interdum capitur pro supplicia inferre, XIV, 414, 2. Hæc est maledictio, qua expeditur super faciem omnis terræ, quia omnis fur, sicut tibi scriptum est, iudicabitur, et omnis jurans, ex hæc similiter iudicabitur. Maledictio pro omni

malorum congerie sumitur, XII, 371, 2; Repulsi Dominus altare suum, maledicti sanctificationi suæ. Nullum maledictum amplius in cælo futurum quo sensu dicitur, XXI, 408, 2; Et omne maledictum non erit amplius.

2° Maledictio Dei quæ sit et ejus effectus. Maledictio Dei realis est, IX, 122, 1. Quam mala fama est qui derelinquit patrem, et est maledictus a Deo, qui exasperat matrem! Maledicere Dei est maledicere, XIV, 361, 2; Maledixisti scriptis ejus, capiti ballatorum ejus, 414, 2; 569, 1 et seqq.; Si nolueritis audire, et si nolueritis ponere super cor ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum; milliam in vos egestatem, et maledictam benedictionibus vestris, et maledicam illis. Quomodo Deus maledicat benedictionibus nostris, 570, 1. Quomodo impij a Deo maledicantur, et quare, X, 173, 1; Ex ipsis benedixit et exaltavit; et ex ipsis sanctificavit; et ad se applicavit, et ex ipsis maledixit, et humiliavit, et converxit illos a separatione ipsorum, 176, 4. Maledictio Dei in improbis presuppunit peccatum originale vel actuale, 173, 4, 2. Quomodo in eis nascantur impij, 351, 2; Filiorum peccatorum periti hæreditas, et cum semine illorum assiduus approbiti. Maledictionem Dei etiam in hac vita improbi sustinent, 352, 2; Va vobis, viri impij qui derisistis legem Domini Altissimi! Et si nati fueritis, in maledictione nascemini, et si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. Maledictio Dei causa est egestatis, V, 301, 2; Benedictio Dei divites facit, nec sociabitur eis afflictio. Quomodo improbus in fine mundi et die judicii Christus maledicturus sit, XIV, 619, 4 (Vide IMPII, JUDICIUM EXTREMUM).

3° Maledictio parentum in filios. Maledictio parentum in filios sæpe efficax est, et a Deo exauditur, I, 282, 1; IX, 118, 2; 119, 4; Benedictio patris firmat domos filiorum; maledictio autem matris eradicat fundamenta (Vide PARENTES).

4° Maledictio filiorum in parentes. Maledicere patri vel matri perinde est, VI, 69, 2. Qui maledicit patri suo et matri, extinguitur lucerna ejus in medijs tenebris. Qui id facit, erit obscurus et inglorius, *ibid.* Et privatus lumine rationis, 70, 2. Maledicus in parentes erit illiberis, 70, 1, 6. Extinguit in mente lumen pietatis, 71, 2 et seqq. Est infelix, *ibid.*, 2. Meretur parentes amittere, 71, 1.

5° Maledictio in civitates hominum. Maledicendum nemini, XIV, 336, 1. Admonere illos... neminem blasphemare. Maledictio Pharisæorum in cæcum natum cassa fuit, XVI, 463, 2.

6° Maledictio in creaturas. Maledictionis quis capax sit, Job, 75, 4, 2. Maledictio creaturæ in ejus creatorem reboundit et redundat, XII, 162, 1. Maledictiones Jobi quales, an licite, et qualiter diei suo natali Job maledixerit, 75, 1, 2; 76, 1, 2; 77, 1, 2; 84, 1; Post hæc aperuit Job os suum et maledixit diei suo. Quo sensu Jeremias diei natu-

vitatis suæ maledicat, XII, 164, 2; 163, 4; 163, 1; Maledicta dies in qua natus sum.

MALEDICTUS. Maledictus quomodo sit pendens a ligno, XVIII, 544, 4; Scriptum est: Maledictus renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutator est verus, et lingua ejus auditor. Maledicta quintuplex, XX, 274, 2; Deponentes igitur omnem malitiam, et omnem dolum... sicut modo geniti infantes, rationabile, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem. Imo septuplex, 78, 2 et seqq.; Propter quod abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras. Malitia peccati quintuplex, XII, 24, 1, 2 (Vide PECCATA). Malitia perfecte signa, V, 512, 1, 2; Qui attonitis oculis cogitat prava, mordens labia sua perfecti malum. Deviat a natura rationali, VI, 102, 2; Perverts: via viri aliena est; qui autem mundus est, rectum opus ejus. Malitia levis est et inconstans, X, 32, 4; Homo sanctus in sapientia sua manet sicut sol; non sletus ut luna maluit. Malitia dici potest statera dolosa, XIII, 450, 2. Malitia mulieris malorum summum est, et ipsa summa, IX, 681, 2; Omnis plaga, tristitia cordis est, et omnis malitia, nequitia mulieris. Malitia hominis directa causa est obdurationis ejus, XVI, 516, 4. Quæ malitia non vincat sapientiam, et cur, VIII, 458, 2; Luci comparata (sapientia), invenitur prior. 24i enim succedit nos, sapientiam autem non vincit malitia.

MALEFACERE, MALEFICIENTIA, MALEFICUS. Maleficentia gradus quatuor: primus, nolle benefacere; secundus, benefacientes debortari et impedire; tertius, malefacientes adjuvare et inclinare; quartus, per se malefacere, V, 98, 4. Ea suggillatur, 99, 4. Malefici tenebras amant, Job, 502, 2; Si subito apparuerit aurora, arbutantur umbram mortis, et sic in tenebris quasi in luce ambulat. Malefici ex exilis futura divinant, XII, 18, 4. Malefica mulier que dicitur, V, 350, 1. Maleficas occidenda etiam lego Moysis statutum, I, 617, 1. Malefacere nulli licet, ne quidem inimico tuo, VI, 246, 1; Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei; reddam unicuique secundum opus suum. Malefacta benefactis superanda sunt, XVIII, 217, 1; Noli vinci a malo, sed vince in bono malum; XIX, 139, 1; Videat, ne quis malum pro malo aliter reddat; sed semper quod bonum est eadem in invicem et in omnes.

MALEFICUM. Maleficum non saliat, V, 115, 4; Comedunt panem impietatis, et vinum iniquitatis bibunt.

MALIGNITAS, MALIGNUS. Malignitatis ingenium quale, Job, 28, 2. Malignitatis carnis præcipua que, VII, 378, 1; Aufer iram a corde tuo, et amove malitiam a carne tua.

Maligni tantum in vicia inteli, Job, 358, 1. Maligni sunt maledici, VI, 237, 1; Ne contendas cum pessimis, nec amideris impias; quoniam non habent futurorum spem mali, et lucerna impiorum extinguetur. Malignos Deus aversat, Job, 245, 1; Deus non proficiet simplicem, nec porriget manum malignis.

Malignus sumptus pro Satana vide DEMON, DIABOLUS.

MALITIA. 1° Malitia varia significat, XIX, 336, 2; Erant enim aliquando et nos insipientes, increduli, errantes; servientes desideriis et voluptatibus carnis, in malitia et invidia agentes. Malitia subinde capitur in Scriptura pro miseria et infirmitate, X, 96, 4; Melior est pauper sanus, et fortis viribus, quam dives imbecillis et flagellatus malitia. Et pro calliditate et astu, 198, 2; Qui non est expertus, pauca recognoscit; qui autem in multis factus est, multiplicat malitiam. Pro tribulatione et afflictione interdum sumitur, XI, 488, 2; Loquimini ad eor Jerusalem, et advocate eam, quoniam completa est malitia ejus; XV, 203, 2; Nolite ergo solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi; sufficit diei malitia sua.

2° Malitia quotuplex, et ejus signa. Malitia triplex opponitur bonitati Dei; malitia cordis, oris et operis, VIII, 283, 2; Benignus est enim spiritus sapientia, et non liberabit maledicum a labijs suis, quoniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutator est verus, et lingua ejus auditor. Malitia quintuplex, XX, 274, 2; Deponentes igitur omnem malitiam, et omnem dolum... sicut modo geniti infantes, rationabile, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem. Imo septuplex, 78, 2 et seqq.; Propter quod abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras. Malitia peccati quintuplex, XII, 24, 1, 2 (Vide PECCATA). Malitia perfecte signa, V, 512, 1, 2; Qui attonitis oculis cogitat prava, mordens labia sua perfecti malum. Deviat a natura rationali, VI, 102, 2; Perverts: via viri aliena est; qui autem mundus est, rectum opus ejus. Malitia levis est et inconstans, X, 32, 4; Homo sanctus in sapientia sua manet sicut sol; non sletus ut luna maluit. Malitia dici potest statera dolosa, XIII, 450, 2. Malitia mulieris malorum summum est, et ipsa summa, IX, 681, 2; Omnis plaga, tristitia cordis est, et omnis malitia, nequitia mulieris. Malitia hominis directa causa est obdurationis ejus, XVI, 516, 4. Quæ malitia non vincat sapientiam, et cur, VIII, 458, 2; Luci comparata (sapientia), invenitur prior. 24i enim succedit nos, sapientiam autem non vincit malitia.

MALLEATORES. Malleatores Dionantenses quam certo ictu ferrum feriant, XII, 385, 2.

MALLEOLI. Malleoli proprie quid sint, XIII, 43, 2.

MALLEUS. 1° Malleus auditus in templo Salomonis duo clavi ingerebantur, nisi fuerint tortuosis, III, 576, 2; 577, 1.

2° Malleus est Verbum Dei, XII, 186, 2 (Vide VERBUM DEI). Malleus Babylonis quis, 320, 2. Mallei gehennæ quales sint, VI, 61, 4, 2.

MALLUS. Mallus et Tharsus Cilicæ civitates cur tumultuatur, IV, 516, 1.

MALOGRANATUM. Malogranatum Junoni dicabant veteres, XII, 643, 2; XIII, 29, 2. Cur id gestaret pontifex Judaicus in ima veste, XIII, 39, 2. Malogranatum speciem habet regis, III, 344, 4. Malogranata videtur vasa pomæ, XIV, 513, 4. Apæ sanguinem Christi representant, *ibid.* Sunt symbolum optimum, item charitatis, *ibid.* Malogranatum symbolum est urbis et reipublicæ, cur, XII, 643, 2. Est symbolum unionis et concordie, XIII, 29, 2.

MALUM. MALA. I. MALUM IN SCRIPTURA QUOTUPLEX SUMATUR. — Malum diversimode sumitur, IV, 233, 1; Dixique mihi rex: Quare vulnus tuus tristis est, cum te ægrotum non videam? non est hoc frustra, sed malum nescio quod est in corde tuo. Malum Hebræis significat quidquid

Zorum victoriae de hostibus a Prophetis predicatur. XIV, 47, 1; 103, 1. Eorum exercitus ab angelo apparente Danieli representatur, XIII, 2 et seq. Eorum regnum ad dicatur regnum sanctorum, 98, 1. Illorum symbolum quod esset, 69, 2. Sub his maxime floruit religio et fortitudo Iudaeorum et erant legitimi principes, 329, 2. Eorum potestas, XIV, 479, 1. Eorum victoriae significatae symbolice per fontes, XIV, 635, 2. Eorum robur, pugnantibus positos contra equites, nec ipsi habebant equites, quare, IV, 431, 1; XIV, 481, 1. Equis generosis assimilantur, XIV, 478, 1. Quomodo Damascus usque victorias extenderint, 451, 1. Eos angeli in praetibus adjuverunt, 527, 1; 529, 1, 2; 532, 2; 538, 2; 543, 1. In persecutione ad montes fugerunt, 532, 1. In persecutione Scripturae sacrae lectione se animabant, XIX, 498, 2. Viribus et victoriis Davidem superarent, XIV, 507, 2. Facti sunt quasi azyllum divinum, 507, 1. Eorum intentio erat non tantum terminos Iudaeae, sed et religionem gentis suae propagare, 456, 1.

4° Machabaei fuerunt pontifices et principes populi, XIV, 432, 1. Quare pontificatum sibi vindicant, X, 533, 1. Templum et urbem Jerusalem restaurarunt et exornarunt, XVI, 335, 1. Tempore Machabaeorum nullus fuit propheta in Israel, IV, 433, 1.

5° Machabaei tres, Judas, Jonathas, Simon, intra triginta annos a Deo sublatis, XIV, 490, 1. Machabaeorum posterorum de regno inter se litigium, XII, 541, 2.

MACHABEI SEPTIEM. Fratrum septem Machabaeorum historia quando contigerit; singularium nomina et genus, IV, 526, 1. Qua aetate passi, 526, 1. Sese mutuo ad constanter et fortiter patientium excitant, 527, 2. Ad similia toleranda quae eos stimularint, 530, 1. Spem vivam resurrectionis et gloriae aeternae habuerunt, 528, 1, 2. Horum mentium mori quam carne suilla vesci in tormentis constantia, II, 65, 1; XIX, 487, 2; 488, 1. Idque intuitu vitae aeternae, XIX, 262, 1. Quantopere peccatum horrorent, 498, 2. Primus fratrum Machabaeorum, nomine *Machabeus*, constanter Antiocho respondet, ejusque minas parvipendit, 526, 2; 627, 1. Duriter cruciatus Antiocho maledicit, *ibid.* Secundus, nomine *Aber*, martyr efficitur, *ibid.* Tertius, qui *Machir* dictus erat, ad penam postulatus, multa tyranno exprobravit, 538, 1, 2. Quartus, appellatus *Judas*, et quintus, nomine *Achus*, cur plus passi quam priores, *ibid.*, 2. Sextus, dicitur *Arthi*, magnitudine animi par, sed humilior ceteris, 529, 1, 2. Septimus, *Jacob*, regem alloquitur eique insultat, 632, 2. Praedixit salutem Israel, *ibid.* Eius martyrium cur atrocius quam ceterorum, *ibid.*

Mater septem Machabaeorum a variis diversimode nominatur, IV, 526, 1; 530, 1. Exhortatur filium natu minimum, 531, 1, 2. Masculum animum habuit, XIV, 567, 1. Quo genere mortis con-

sumpta sit, IV, 533, 1, 2. Miris elegiis a SS. Patribus celebratur, 630, 1, 2.

Septem fratrum Machabaeorum acre et illustri fuit martyrium, ideoque pra aetate sanctis Veteris Testamenti horum festum celebratur, IV, 639, 2. Fuere typos Christi, 533, 1. Horum triumphum miris encomiis multi Patres celebrant, 534, 1, 2. Quomodo imitandi, *ibid.* Singuli fuerunt veri vates ascripti Sanctorum catalogo, 35, 1, 2. Exat eorum ecclesia Colonia Agrippina, *ibid.*

MACHERA. Machera et inane quomodo inter se differant, XIV, 522, 1.

MACHATES, seu MACHETUS. Machates abbas suspicacis nimis iudicii quomodo a Deo punitus et correctus fuerit, XII, 260, 2 et seq. De quibus alios iudicatur, in eos defectus incidit, XV, 206, 1. Quomodo se cum detractoribus gereret, X, 61, 2. Audita detractione, illico in somnum incidit, VI, 257, 2.

MACHIAVELLUS, MACHIAVELLISTA. Machiavelli impia et athea axiomata et principia, VI, 85, 4; X, 146, 1. Machiavelli error, IV, 27, 1. Machiavellistarum exemplar Jeroboam, III, 621, 4.

MACHMAS. Machmas oppidum in confinio tribuum Benjamin et Ephraim, IV, 461, 2.

MACIES. Macies pugilem Christi decet, XVIII, 336, 1, 2.

MACRONENSE. Macronense mel in somnium est, VI, 273, 2.

MACTARE. Mactare unde dicitur, II, 45, 1.

MACULA. 1° Maculae quid, *Job*, 387, 2. Macula in pulchro foedior, 98, 1.

Maculae quoniam lege Moysis irregularem faciebant ad sacerdotium, II, 137, 1. Tropologicè quid haec maculae significant, *ibid.*, 2. Maculae quali carere deberet victima immolata, XII, 828, 2.

2° Maculae ex actu peccati relictae dicitur homo vetus, XVIII, 409, 2. Maculatam quam tunicum haereticorum suos odisse velit S. Judas, XX, 686, 2.

MADABA. Madaba urbs ubi sita, et quid significet, IV, 459, 1. Hujus civis occiderunt Joannem Machabeum, sed non inulte, *ibid.*

MADIAN MADIANITE. Madian regio unde dicta, I, 444, 2; XI, 703, 1. In Scriptura Madiianite vocatur *Ethiopes*, nempe Orientales, XIV, 256, 4; 304, 1. Cur dicantur *Ethiopes*, XV, 72, 1. Madiianite habitabant in planis vagantes, XII, 250, 2. Madiianite scandalum dantes Israel per cultum Belphegor, quas penas Deo dederunt, eam a Josue, XIV, 431, 2. Madiianitarum, insequente Gedeone et sociis, quantus fuit pavor et consternatio, XIII, 423, 2. Madiianites admodum assultant, XI, 231, 1.

MADRID. Madrid in Hispania academia Mauroorum, III, 84, 1.

MÆVIUS. Cui Mævii militis capti intrepida responsio, X, 34, 1.

MAGAS. Magas, frater Ptolemæi Philadelphii, in-

citavit socerum suum Antiochum Theon contra Ptolemæum Philadelphum, XII, 450, 1.

MAGDALENA. *Vide* MABIA MAGDALENA.

MAGDALUM. Magdalum castellum beatae Mariae Magdalene erat in Galilea juxta Bethsaida, XVI, 421, 1; 432, 1.

MAGDALENA (S.) DE PAZZI. S. Magdalene de Pazzi mira humilitas, XVI, 262, 2.

MAGDEBURGENSE. Magdeburgensium centuriatorum delicia, XVIII, 187, 1.

MAGEDAN. Magedan erat oppidum ultra mare Galilaeae, XV, 359, 2. An idem cum Dalmanutha: non est Medan, nec Magoddo, 360, 1, 2.

MAGIA, MAGUS: I. *Magia*. Magia vox hebraea est, et arde derivatur, IX, 209, 2. Magie inventor fuit Zoroastres, I, 492, 2. Magia celebris erat apud reges Persarum, IX, 2, 2; 3, 1. Magia est astrologia naturalis, et licita scientia, sed jam abusive ad incantationem et veneficia vox tractata est, XV, 71, 4. Magie insinulatus fuit Christus et Christiani, XVII, 126, 2. Ejus artes discussit Christianus christomate inunctus, 199, 1. Magia haereticis familiaris est, XVII, 493, 2; XX, 446, 2. Magia cur foenestio dicitur, XIV, 188, 1, 2.

II. *MAGUS*. 1° *Magi* quid sint proprie, XIII, 48, 4. *Magi* vox est Persica, significans sapientes, XV, 71, 4. Idipsum et in aliis linguis orientalibus sonat, *ibid.* Magi erant sapientes Persarum et Chaldaeorum, XVII, 278, 4; XVIII, 253, 2. Magi celebres erant apud reges Persarum, IX, 3, 1. Sic dicebantur sapientes, quasi meditates et scrutantes arcana, 209, 2. Magorum Persarum abstinentia, XIII, 14, 4. Magi angelos se invocare profiterentur, XIX, 94, 4. Dæmones habent in annulis, XIV, 349, 1; XVIII, 319, 2. Magi dæmonem invocant, sed is tandem ab eis animam et corpus extorquet, XIV, 76, 2. Magi a dæmonibus ob leves sui neglectus graviter molestantur, VIII, 576, 4. Mala suadent et faciunt, XIV, 477, 2. Magi multis modis mira possunt efficere, I, 492, 2. Perstringendo oculos vel phantasiam, 493, 1. Per motum localem, *ibid.* Applicando activa passivis, 2. Omnia sua faciunt numero impari, II, 318, 1. Saepe opera dæmonum aegros sanant, X, 270, 1. Magi quomodo dæmones ligent, XXI, 210, 4. Magi qua ratione per certas herbas et signa maledicti noceant pueris et bestis, IV, 293, 1.

2° *Magi Aegyptii*. Magorum Aegyptii concertatio cum Moysè quid significet, I, 496, 2. Quinam fuerint, 492, 2. An dracones in quos verterunt virgas suas, fuerint vero dracones, 493, 2 et seq. Cur eos Deus haec mira permisit efficere, 494, 2. Unde aquas habuerint eas in sanguinem verterent, cum omnis Aegypti aqua in sanguinem versa esset, 497, 1.

3° *Magi qui Christum adoraturi venerunt* (*Vide* *Jesus Christus*, cap. IV, art. IV, § 2).

Magi qui venerunt ad praeseptum Christi fuerunt ex stirpe Balaam, II, 332, 2. Magi tres facti insipientes, ut ferent sapientes, XVIII, 274, 2.

4° *Magi Ephesi* erant plures, XVII, 356, 1. Horum responsa sustulere Apostoli, 356, 2. Magia vocatur Paulus a Juliano imperatore, XVIII, 41, 4. Magus erit Antichristus, XIX, 162, 2.

MAGISTER, MAGISTERIUM. Magister dicitur quilibet praefectus, XX, 143, 1. Magisterium non est a pluribus ambiendum, 134, 1. *Non ille plures fieri magistros, fratres mei, scientes quoniam magna iudicium sumitis*. Magistri spirituales quibus comparati, *Job*, 733, 2. Magistri relicti quomodo Christo magistro differant, XV, 450, 1: *Nec vocemini magistri, quia magister vesier unus est Christus*. Magistri haereticorum quales, XIX, 307, 2. *Erit tempus cum sanam doctrinam non sustineant; sed ad sua desideria concurrant sibi magistros prurientes auribus*. Magistri est officium suo exemplo docere quae praecipit, XVIII, 328, 1. Plus doceat vita quam vox, XX, 158, 2: *Quis sapiens et veneficia inter vos? Ostendat ea bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae*. Quomobrem gravius puniatur magister quam discipuli, 135, 1. Magistri cur crebro auditores suos excitare debeant, V, 418, 2: *Fili mi, ausulta sermones meos, et ad eloquia mea inclina aures tuas*. Dent discipulis occasiones proficiendi in doctrina, 260, 1: *Do sapienti occasione, et addet ei sapientia*. *Doces justum, et festinabit accipere*. Et discipulus non nimis sciant, VI, 476, 2. Discipulos osculari solent, 241, 2; 243, 1. Magistram recreat discipulorum profectus, XX, 641, 2. *Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare*. Magistro grave est, si docendi labor sit cassus, IX, 678, 1: *Beatus qui invenit amicum verum, et enarrat justitiam eunti audienti* (*Vide* *CONCIATOR*, *DOCTOR*, *PRÆCEPTOR*).

MAGISTER SENTENTIARUM (Petrus Lombardus). Magister sententiarum scripsit in omnes epistolas S. Pauli, sed quid in eo desideratur, XVIII, 32, 4. Ejus error circa angelorum merita, XIV, 123, 1. Ejus error circa peccatum originale, XV, 354, 4. Fugit in Adamo qualitatem moribundam, quam ad posteros transfundat, XVIII, 103, 2. Et ab eo derivati unam peccatum carnis in singulis hominibus, XIX, 415, 2. Docet charitatem quae in nobis est, non esse creatam, XVIII, 94, 1.

MAGISTRATUS. Magistratus a Deo sancitus est, XX, 298, 1: *Subiecti igitur estote omni humanae creaturae propter Deum; sive regi quasi praecellenti, sive ducibus, tanquam ab eo missis*. Eum violans, principem violat, V, 553, 1: *Non est bonum... percutere principem qui recto iudicat*. Qui praedictio ad magistratus, X, 144, 1: *Reclorum te possuerunt? nobis extolli; esto in illis quasi unus ex ipsis*. Magistratum detrectantes, ad eum promovendi, V, 28, 1: *Intelligens gubernacula possidebit*. Non est dandus stulto et indigno, VI, 303, 1; 304, 1: *Sicut qui mittit lapidem in caer-*

vom mercurii, sta qui tribuit insipienti honorem. Nec detur cum dono eminentibus, 294, 1: *Res justus erigit terram, vir avarus destruit eam.* Magistratus quomodo gerendus, VI, 468, 1; 296, 617, 1. Magistratus officium quod sit, XIV, 479, 2: *Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus prelii, ex ipso egredietur omnis exactor simul.* Medico solum assimilatur, *ibid.* Quid meminisse debeat, *ibid.* Magistratus est legem Dei populo proponere, tuari, vindicare, et leges humanas condere, V, 472, 1. Magistratus debet esse fortis, sapiens et vero amans, I, 594, 2: *Provide autem de omni plebe viros potentes, et limentes Deum, in quibus sit veritas, et qui odorint avaritiam, et constitue ex eis tribunos, et centuriones, et quinquagenarios, et decanos qui judicent populum omni tempore.* Magistratus est viva lex, XVIII, 220, 1: *Non est enim gestas nisi a Deo; que autem sunt, a Deo ordinata sunt.* Est institutus ut pacem publicam conservet, 220, 2. Eri obediendum propter conscientiam, 221, 1: *Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam.* Ejus est punire delinquentes, 215, 2. Fit reus criminum quos non punit, XII, 301, 4: *Maledictus qui facit opus Domini fraudulentum; et maledictus qui prohibet gladium super sanguine.* Populo tumultuanti non cedat, nec se accomodat, IX, 226, 4, 2: *Non pecces in multitudinem civitatis, nec te immittas in populum.* Artifices diversos in urbe procuret, X, 288, 2. Magistratus templi qui dicerentur, XVII, 424, 4, 2.

MAGNALIA. Magnalia Dei perfecta sunt, IX, 504, 2. Magnalia Dei que loquerentur Apostoli, XVII, 91, 2. Magnalia duodecim beate Virginis, XVI, 38, 1. Magnalia patrum in rationali quomodo, VIII, 633, 4.

MAGNANIMITAS, MAGNANIMUS. ^{1o} Magnanimus quis dicitur et vere sit, V, 573, 4, 2; XVIII, 292, 2. Magnanimi descriptio, IX, 171, 2. Que sint ejus signa, 414, 4. Magnanimi symbolum est aquila, XI, 504, 2. Non sumere vindictam magnanimitas est, XV, 171, 2. Magnanimus non vindicat injurias, sed obliviscitur et contemnit, VI, 12, 2: *Doctrina viri pro patientiam nascitur; et gloria ejus est iniqua pretergravi.* XV, 174, 1; XVIII, 217, 4: *Noli vinci a malo, sed vince in bono malo.* XIX, 487, 2. Magnanimitas mundana in offensis non condonanda, sed in memoria retinenda diabolica est, XIII, 434, 1. Magnanimitas quam parvi temporalia omnia faciat, XVII, 25, 1. Magnanimi est innocentiam suam defendere, Job, 432, 4. Magnanimitas exaltat oculos et dilatat cor ad mala perferenda, VI, 97, 1. Omnia adverse superat, 226, 2. Magnanimitas anime timorem prosternt, XIV, 370, 2. Magnanimitas ducum in bellis arduisque rebus quantum valeat, IV, 472, 2.

^{2o} Magnanimitas in prosperis aque ac adversis nobis habenda, XV, 173, 1, 2: *Estote ergo perfecti, sicut et Pater vester cælestis perfectus est.*

Magnanimitas fidelium quanta esse debeat, X, 71, 1. Magnanimitas principum et prælatorum esset, XIV, 489, 2.

^{3o} Magnanimitatis exempla. Magnanimitas Nephemia, IV, 243, 2. Magnanimitas Estheris in accusando Amanum presentem, 381, 2. Magnanimitas Eleazari senis, 524, 4, 2. Magnanimitas Pauli, 24, 2 et seq.

MAGNAS. Magnas idem quod magnus, IX, 321, 1. Magnates Deo comparati, parvi sunt, et minores quam pulices, X, 223, 1. Magnatibus debetur submissio et reverentia, IX, 146, 2. Magnates quomodo corripiendi, III, 492, 2; XIII, 253, 2.

MAGNES. ^{1o} Magnes unde dictus magnes, V, 530, 1, 9. An sit vivus et animatus: ejus vis augetur mole, frangitur frigore, imbre, glacie, non alio, *ibid.* Magnes cur dicitur lapis vivus, XX, 281, 1. Magnæ vis duplex, XVIII, 9, 2; XXI, 60, 2.

^{2o} Magnes cur dicitur lapis amoris et amor, V, 530, 2. Magnes amoris est amor, VIII, 70, 2; XIX, 19, 2. Magnes symbolum femininum est, X, 370, 2. Magnæ rector assimilatur, XXI, 60, 2. Est sapientie et charitatis divine symbolum, 193, 1.

MAGNETARCHUS. Magnetarchus erat magistratus apud Macedones, IX, 146, 2.

MAGNIFICARE. Magnificare sumitur aliquando pro *instigare*. Magnificat aliter homo Deum, et Deus hominem, XVI, 33, 2. Magnificatur Deus in impiis, X, 234, 1.

MAGNIFICAT. Magnificat canticum exponitur, XVI, 33, 2 et seq. Est id omnium canticorum præstantissimum, 33, 1. Tres ejus partes, *ibid.*

MAGNIFICENTIA. ^{1o} Magnificentia Dei qualis, Psalm. I, 44, 1. Magnificentia Dei in sanctis elucet, X, 428, 2.

^{2o} Magnificentia virtus proprio quid sit, XX, 689, 1.

MAGNITUDO, MAGNUS. ^{1o} Magnus coram Deo quid sit, XVI, 10, 2: *Erit enim magnus coram Domino.* Magnus spiritu quis dicitur, V, 573, 4, 2. Magnitudo animi vera est humilitas, XVII, 24, 1. Magnitudo animi decet Christianos, XX, 410, 2 et seq. Magnitudine animi mala superanda sunt, VI, 225, 1, 2: *Si desperaveris lassus in die angustiarum, immittetur fortitudo tua.* Et per hæc illa crescit, 226, 1, 2.

^{2o} Ad magna destinati prius exerceantur, III, 419, 1. Magni qui esse volunt, prius esse humiliter, XIII, 219, 1. Magnis magna convenit humilitas, IX, 124, 1: *Quanto magnus es, humilia te in omnibus, et coram Deo invenies gratiam.* Magni quia magnos gerunt spiritus, ideo a Deo prementur, XII, 711, 2. Magna lapsi patent et ruina, XIV, 9, 1: *Et si inter sidera posueris nidum tuum, inde detrahant te, dicit Iovinus.* Magna a parvis initiis exordium capunt, 404, 1, 2. Magni futuri in re aliqua a pueris incipiunt, XIX, 303, 2. Quæ magna Deus beate Virgini fecerit, XVI, 381, 1.

^{3o} Magna quæ sunt, vocantur Dei, XI, 404, 1. Magnus dies Jezrahel qui sit Osæ, XIII, 300, 2; 304, 1. Magnos dies quos vocant Romani, et quis mathematicis magnus annus, 510, 1 (*Vide Druis*). Magnæ carnes quid significat, XI, 614, 2. Magnus Dominus vocatur Turcarum rex, XIX, 264, 1. *Magnus Pan mortuus est*, vox audita sub Tiberio imperatore, quid innot, XV, 635, 1. Magni statura plerumque timidi et pavidi sunt, XIII, 218, 1, 2.

MAGNUS (S.) S. Magno martyri apparet angelus eum est consolatus, X, 99, 2.

MAGOG. Magog an sit urbs Syriæ, dicta Hierapolis, XII, 764, 3. Magog erit exercitus Antichristi, quoniam constabit Scythis, Turcis, Tartaris, XII, 765, 2; XIX, 164, 1. Accipitur a S. Joanne ut populus, vel populi princeps, *ibid.* (*Vide Gog*).

MAHARBAL. Maharbal præfectus equitum quod Annibali Romam pergere tardanti, improperaret, IV, 349, 1.

MAHELETH. Maheleth quid, Psalm. II, 82, in titulo.

MAHOMET. Mahomet seu Mahometes Arabs est ex stirpe Cedarænorum, XII, 313, 1. Quando creperit et desierit, XXI, 145, 1, 2; 263, 4; 351, 2. Quomodo fuerit ferus, 445, 2. Mahometis symbolum quod sit, XI, 557, 1. Mahometes a Spiritu sancto legem suam se accepisse jactabat, XIX, 96, 2. In Alcoran cultum lunæ sanxit, XII, 68, 2. Suis vini potum interdixit, X, 136, 2. Mahometes quæ elogia det beate Virgini, IX, 663, 2. Ejus miracula, XXI, 258, 1. Mahometes impostor columbe id facere edoctæ ad volatū populo persuasit, sibi Spiritum sanctum familiarē esse, XV, 113, 4. Epilepticus erat, et inde Turcæ epilepticos venerantur, 391, 2. Quam feralis fuerit ejus mors, XII, 591, 2. Ejus impostura et sepultura, 313, 4. Eum putarant aliqui esse Antichristum, XIX, 161, 2; XXI, 145, 2; 253, 2. Nomen ejus continet numerum nominis Antichristi, XXI, 263, 1. An sit bestia ascendens de terra, 258, 1.

MAHOMETANI. Mahometani qua voce Mahometem suum compellent, XIX, 409, 1. Qualem sperent beatitudinem, XVIII, 412, 2. Mahometanorum descriptio, XXI, 203, 1. Eorum carnalitas, XX, 164, 2. Eorum brutalitas et carnalitas, livor in Christianis, nequitia, libido, avaritia, XXI, 145, 1. Quam multos ad interitum pertraxerunt, 144, 2. Quam multos Christianos interfecerint, *ibid.*, 2 et seq.; 351, 1. Mahometani qui circumciduntur, XII, 86, 2. Etiam lapides in acervum mittant, VI, 306, 2. Putant seclum et regnum suum mille annis duratura, 334, 1; 353, 1; 355, 2. Cur per eum pallidum represententur, eorum persecutio contra Ecclesiam, 145, 1 (*Vide SARACENI, TURCÆ*).

MAHOMETISMUS. Mahometismus an per Babylonem in Apocalypsi descriptam intelligatur, XXI, 306, 1. Est vorago errorum et scelerum, 350, 2. Ipse jam palamiam ad finem vergit, 351, 1. Quandiu durabit, 146, 1; 351, 1; 355, 2.

MAIUS. Maius erat in Judæa mensis messis XVI, 366, 1.

MAJESTAS. ^{1o} Majestas in Deo est crigo gloria, XVIII, 595, 1. Majestas vocatur splendor gloriae Dei, XII, 823, 1. Majestas Dei quam angusta, sublimis et tremenda, XIV, 134, 1; XX, 594, 2 et seq. Quam illa exacte a nobis servari velit, XIV, 134, 2. Majestas Dei non scrutanda, sed attendenda et suppliciter veneranda, Job, 231, 1; 689, 1, 2; 704, 2. Majestatis scrutatio similis est melli nimis comesto, VI, 294, 1. Majestatem Dei quam blasphemarent Gnostici, XX, 665, 2. Majestas Christi ad judicium venientis, in quo apparebit, XV, 516, 1; 533, 2 (*Vide Deus, cap. III, art. III, § XI*).

^{2o} Majestas regia mire procellit accedentes ad eam, IV, 399, 2.

MAJORES. Majorum et avorum exempla et via consideranda, XII, 61, 2. Majorum exempla animant in rebus arduis, IV, 422, 2.

MALABA. Malaba, urbs juxta Damascus, XII, 700, 1.

MALACHIAS propheta. Malachias fuit ultimus Prophetarum, nec post eum Judæi alium usque ad Christum habuerunt, XI, 60, 2; XIV, 334, 4; 548, 1. Non fuit angelus in carne humana, XIV, 547, 1. Cur vocetur angelus, XIV, 547, 1; 549, 2; XVII, 168, 2. An sit idem cum Esdra sacerdote et scriba, negatur, XIV, 547, 2. Quando propheta sit, et quid vaticinetur, XIII, 256, 2. Prophetavit sub Dario Hytaspis et deinceps, XIV, 548, 2. Item post templi consummatam fabricam, *ibid.* Ejus argumentum, 549, 1, 2. Ejus propheta sententia brevis est, sed mysteriis fecunda, *ibid.* Novi Testamenti mysteria multa prenuntiat, *ibid.* Ejus hieroglyphica, XII, 264, 2. Ejus anigmata, 268, 2. Ejus adagia, 275, 1. 2. Malachias cum aliis præfuit concilio Judæorum collecto ad conficiendum canonem librorum sacrorum, XIV, 548, 1. Juvenis obit, *ibid.* Martyrologio Romano ascriptus est, 549, 2.

MALACHIAS (S.) Hibernie archiepiscopus, ^{1o} S. Malachie in pueritia gravitatis memorabile exemplum, IV, 269, 2. In quo fuerit Tobie senioris remulorum, 271, 2. Ejus modestus risus, X, 315, 1. Nullum membrum sine ratione movebat, XIX, 62, 1.

^{2o} S. Malachias invitus episcopatum susceptus XI, 292, 2. Quam probus pastor fuerit, XX, 384, 2. Verum fuit pastoris exemplar, XII, 1, 2. Quam curam exempli bonæ vite habuerit, I, 608, 2. Lenis fuit simul et fidelis, X, 433, 2. Ire suæ dominabatur, XVI, 492, 2. Uno verbo mulierem furibundam mansuefecit, XV, 218, 2. S. Malachias fuit pauper, sed dives, ampla monasteria edificabat, V, 526, 4. In quo Malachias propheta similis fuerit, XIV, 549, 2.

^{3o} S. Malachia quæ miranda per aquam benedictam fecerit, II, 294, 2. Pisces restituit, XIII, 336, 2. Mortuum sua culpa non inunctam a morte suscitavit, XX, 215, 1.

4° S. Malchias symbolice omnes Romanos Pontifices describit, XXI, 307, 1. Ex eo quot anni colligantur futuri usque ad mundi finem, 355, 2. S. Malchias mortem quare S. Bernardus plangi noluerit, 681, 1.

MALAGYA. Malagma quid, et unde derivatur, VIII, 593, 2.

MALALEEL. Malaleel unde hoc nomen accepit, I, 126, 2.

MALCHION. Malchion scholae Alexandrinae praefuit, XIV, 192, 1.

MALCHUS. Malchus idem est quod rex: typus est populi Iudaici, XV, 607, 2. Malcho aurem amputatam Christus restituit, 377, 1 et seqq. Cur in eum potius quam in alios Petrus insiliit, *ibid.* An sit a Christo conversus, 378, 2.

MALCHUS (S.). S. Malchus servus herum fugiens intra sepulcrum se abdidit, XIII, 416, 2. Qua consideratione ad monasterium profugus redierit, V, 156, 2. Ejus libera et sancta vita, I, 433, 4. S. Malcho pepercit leena, XIII, 82, 4.

MALCHUS philosophus. Malchus philosophus cur deinde dictus Porphyrius, XIII, 295, 4.

MALEDICENTIA (sumpta pro detractioe), MALEDICTUM, MALEDICUS. Maledicere in Scriptura tripliciter sumitur: pro male precari; pro vituperare; pro maledicere, VI, 342, 2; IX, 282, 1. Maledicere in Scriptura sumitur pro convicio, VI, 296, 2; XVII, 393, 2. Maledicentia quantum malum, Job, 144, 4. Maledicentia venenum insanabile, *ibid.* Maledici feris et belluis comparati *ibid.* Semper aliquem ledunt, etsi non deliberate, VI, 296, 1, 2. Maledicentia est sanguisuga, ejusque filia, VI, 446, 1, 2; 417, 2. Maledicere divini non licet, VII, 357, 2. Maledici tam a Deo quam a iudice puniuntur, IX, 534, 1. Tandem linguae suae virulentiam luent, X, 69, 1, 2. Saepe morte praesenti, semper aeterna puniti, 65, 2.

Maledicta quomodo sint excipienda, VII, 272, 1. Maledicta et maledicta etiam ab intimis amicis patienter ferenda, IV, 276, 4. Multum eraciant dominos per ancillas objecta, 280, 4, 2. Maledictum patienter perreperimus in suum redit auctorem, V, 294, 2. Maledicti innocentes non afficiunt, VI, 296, 4, 2; 297, 1, 2. Recidunt in maledicos, *ibid.* Comparantur avi ex uno loco in alium transvolanti, *ibid.* Maledicentia benedictione compensandi, XX, 326, 1. Ero maledicti benedicti rependitiam exempla, 326, 2 (Vide CALUMNIA, DETRACTIO, LINGUA).

MALDICORRE (pro male precari), MALEDICTIO. 1° Quo sensu maledicere et maledictio in Scriptura sumitur. Maledictionem Hebraei vocant contrario nomine benedictionem, XIII, 253, 1, 2; 573, 1. Maledicere interdum capitur pro supplicia inferre, XIV, 414, 2. Haec est maledictio, qua expeditur super faciem omnis terrae, quia omnis fur, sicut tibi scriptum est, iudicabitur, et omnis jurans, ex hoc similiter iudicabitur. Maledictio pro omni

malorum congerie sumitur, XII, 371, 2; Repulsi Dominus altare suum, maledicti sanctificationi suae. Nullum maledictum amplius in caelo futurum quo sensu dicitur, XXI, 408, 2; Et omne maledictum non erit amplius.

2° Maledictio Dei quae sit et ejus effectus. Maledictio Dei realis est, IX, 122, 1. Quam mala fama est qui derelinquit patrem, et est maledictus a Deo, qui exasperat matrem! Maledicere Dei est maledicere, XIV, 361, 2; Maledixisti scriptis ejus, capiti ballatorum ejus, 414, 2; 569, 1 et seqq.; Si nolueritis audire, et si nolueritis ponere super cor ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum; milliam in vos egestatem, et maledictam benedictionibus vestris, et maledicam illis. Quomodo Deus maledicat benedictionibus nostris, 570, 1. Quomodo impii a Deo maledicantur, et quare, X, 173, 1; Ex ipsis benedixit et exaltavit; et ex ipsis sanctificavit; et ad se applicavit; et ex ipsis maledixit, et humiliavit, et converxit illos a separatione ipsorum, 176, 4. Maledictio Dei in improbis praesupponit peccatum originale vel actuale, 173, 4, 2. Quomodo in eis nascantur impii, 354, 2; Filiorum peccatorum periti haereditas, et cum semine illorum assiduus approbri. Maledictionem Dei etiam in hac vita improbi sustinent, 352, 2; Va vobis, viri impii qui derisistis legem Domini Altissimi! Et si nati fueritis, in maledictione nascemini, et si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. Maledictio Dei causa est egestatis, V, 301, 2; Benedictio Dei divites facit, nec sociabitur eis afflictio. Quomodo improbus in fine mundi et die iudicii Christus maledicturus sit, XIV, 619, 4 (Vide IMPII, JUDICIUM EXTREMUM).

3° Maledictio parentum in filios. Maledictio parentum in filios saepe efficax est, et a Deo exauditur, I, 282, 1; IX, 118, 2; 119, 4; Benedictio patris firmat domos filiorum; maledictio autem matris eradicat fundamenta (Vide PARENTES).

4° Maledictio filiorum in parentes. Maledicere patri vel matri perinde est, VI, 69, 2. Qui maledicit patri suo et matri, extinguitur lucerna ejus in mediis tenebris. Qui id facit, erit obscurus et inglorius, *ibid.* Et privatus lumine rationis, 70, 2. Maledicus in parentes erit illiberis, 70, 1, 6. Extinguit in mente lumen pietatis, 71, 2 et seqq. Est infelix, *ibid.*, 2. Meretur parentes amittere, 71, 1.

5° Maledictio in cunctilibet hominem. Maledicendum nemini, XIV, 336, 1. Admonere illos... neminem blasphemare. Maledictio Pharisaeorum in caecam natam cassa fuit, XVI, 463, 2.

6° Maledictio in creaturas. Maledictionis quis capax sit, Job, 75, 4, 2. Maledictio creaturae in ejus creatorem reboundit et redundat, XII, 162, 1. Maledictiones Jobi quales, an licite, et qualiter diei suo natali Job maledixerit, 75, 1, 2; 76, 1, 2; 77, 1, 2; 84, 1; Post haec aperuit Job os suum et maledixit diei suo. Quo sensu Jeremias diei natu-

vitatis suae maledicat, XII, 164, 2; 163, 4; 163, 1; Maledicta dies in qua natus sum.

MALEDICTUS. Maledictus quomodo sit pendens a ligno, XVIII, 544, 4; Scriptum est: Maledictus renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutator est verus, et lingua ejus auditor. Maledicta quintuplex, XX, 274, 2; Deponentes igitur omnem malitiam, et omnem dolum... sicut modo geniti infantes, rationale, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem. Imo septuplex, 78, 2 et seqq.; Propter quod abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras. Malitia peccati quintuplex, XII, 24, 1, 2 (Vide PECCATA). Malitia perfecte signa, V, 512, 1, 2; Qui attonitis oculis cogitat praeco, mordens labia sua perficit malum. Deviat a natura rationali, VI, 102, 2; Perverts: via viri aliena est; qui autem mundus est, rectum opus ejus. Malitia levis est et inconstans, X, 32, 4; Homo sanctus in sapientia sua manet sicut sol; non sletus ut luna maluit. Malitia dici potest statera dolosa, XIII, 450, 2. Malitia mulieris malorum summum est, et ipsa summa, IX, 681, 2; Omnis plaga, tristitia cordis est, et omnis malitia, nequitia mulieris. Malitia hominis directa causa est obdurationis ejus, XVI, 516, 4. Quae malitia non vincat sapientiam, et cur, VIII, 458, 2; Lucii comparata (sapientia), invenitur prior. 24i enim succedit nos, sapientiam autem non vincit malitia.

MALEFACERE, MALEFICENTIA, MALEFICUS. Maleficentia gradus quatuor: primus, nolle benefacere; secundus, benefacientes debortari et impedire; tertius, malefacientes adjuvare et inclinare; quartus, per se malefacere, V, 98, 4. Ea suggillatur, 99, 4. Malefici tenebras amant, Job, 502, 2; Si subito apparuerit aurora, arbutantur umbram mortis, et sic in tenebris quasi in luce ambulat. Malefici ex exilis futura divinant, XII, 18, 4. Malefica mulier qua dicitur, V, 350, 4. Maleficas occidenda etiam lego Moysis statutum, I, 617, 1. Malefacere nulli licet, ne quidem inimico tuo, VI, 246, 4; Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei; reddam unicuique secundum opus suum. Malefacta benefactis superanda sunt, XVIII, 217, 1; Noli vinci a malo, sed vince in bono malum; XIX, 139, 1; Videat, ne quis malum pro malo aliter reddat; sed semper quid bonum est eadem in invicem et in omnes.

MALEFICUM. Maleficum non saliat, V, 115, 4; Comedunt panem impietatis, et vinum iniquitatis bibunt.

MALIGNITAS, MALIGNUS. Malignitatis ingenium quale, Job, 28, 2. Malignitatis carnis praecipua quae, VII, 378, 1; Aufer iram a corde tuo, et amove malitiam a carne tua.

Maligni tantum in vita inteli, Job, 358, 1. Maligni sunt maledici, VI, 237, 1; Ne contendas cum pessimis, nec amideris impias; quoniam non habent futurorum spem mali, et lucerna impiorum extinguetur. Malignos Deus aversat, Job, 245, 1; Deus non proficiet simplicem, nec porriget manum malignis.

Malignus sumptus pro Satana vide DEMON, DIABOLUS.

MALITIA. 1° Malitia varia significat, XIX, 336, 2; Erant enim aliquando et nos insipientes, increduli, errantes; servientes desideriis et voluptatibus carnis, in malitia et invidia agentes. Malitia subinde capitur in Scriptura pro miseria et infirmitate, X, 96, 4; Melior est pauper sanus, et fortis viribus, quam dives imbecillis et flagellatus malitia. Et pro calliditate et astu, 198, 2; Qui non est expertus, pauca recognoscit; qui autem in multis factus est, multiplicat malitiam. Pro tribulatione et afflictione interdum sumitur, XI, 488, 2; Loquimini ad eor Jerusalem, et advocate eam, quoniam completa est malitia ejus; XV, 203, 2; Nolite ergo solliciti esse in crastinum; crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi; sufficit diei malitia sua.

2° Malitia quotuplex, et ejus signa. Malitia triplex opponitur bonitati Dei; malitia cordis, oris et operis, VIII, 283, 2; Benignus est enim spiritus sapientiae, et non liberabit maledicum a labiis suis, quoniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutator est verus, et lingua ejus auditor. Malitia quintuplex, XX, 274, 2; Deponentes igitur omnem malitiam, et omnem dolum... sicut modo geniti infantes, rationale, sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescatis in salutem. Imo septuplex, 78, 2 et seqq.; Propter quod abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite insitum verbum quod potest salvare animas vestras. Malitia peccati quintuplex, XII, 24, 1, 2 (Vide PECCATA). Malitia perfecte signa, V, 512, 1, 2; Qui attonitis oculis cogitat praeco, mordens labia sua perficit malum. Deviat a natura rationali, VI, 102, 2; Perverts: via viri aliena est; qui autem mundus est, rectum opus ejus. Malitia levis est et inconstans, X, 32, 4; Homo sanctus in sapientia sua manet sicut sol; non sletus ut luna maluit. Malitia dici potest statera dolosa, XIII, 450, 2. Malitia mulieris malorum summum est, et ipsa summa, IX, 681, 2; Omnis plaga, tristitia cordis est, et omnis malitia, nequitia mulieris. Malitia hominis directa causa est obdurationis ejus, XVI, 516, 4. Quae malitia non vincat sapientiam, et cur, VIII, 458, 2; Lucii comparata (sapientia), invenitur prior. 24i enim succedit nos, sapientiam autem non vincit malitia.

MALLEATORES. Malleatores Dionantenses quam certo ictu ferrum feriant, XII, 385, 2.

MALLEOLI. Malleoli proprie quid sint, XIII, 43, 2.

MALLEUS. 1° Malleus auditus in templo Salomonis dum clavi ingerebantur, nisi fuerint tortalites, III, 576, 2; 577, 1.

2° Malleus est Verbum Dei, XII, 186, 2 (Vide VERBUM DEI). Malleus Babylonis quis, 320, 2. Mallei gehennae quales sint, VI, 61, 4, 2.

MALLUS. Mallus et Tharsus Ciliciae civitates cur tumultuatur, IV, 516, 4.

MALOGRANATUM. Malogranatum Junoni dicabant veteres, XII, 643, 2; XIII, 29, 2. Cur id gestaret pontifex Iudaicus in ima veste, XIII, 39, 2. Malogranatum speciem habet regis, III, 344, 4. Malogranata videtur vasa pomii, XIV, 513, 4. Apse sanguinem Christi representant, *ibid.* Sunt symbolum optimum, item charitatis, *ibid.* Malogranatum symbolum est urbis et reipublicae, cur, XII, 643, 2. Est symbolum unionis et concordiae, XIII, 29, 2.

MALUM. MALA. I. MALUM IN SCRIPTURA QUOTUPLEX SUMATUR. — Malum diversimode sumitur, IV, 233, 1; Dixique mihi rex: Quare vulnus tuus tristis est, cum te aegrotum non videam? non est hoc frustra, sed malum nescio quod est in corde tuo. Malum Hebraeis significat quidquid

affligit, XI, 551, 1: *Ego Dominus, et non est alter, formans lucem, et creans tenebras, faciens pacem, et creans malum*. Malum subinde pro omni quod triste et molestum est, accipitur, VI, 280, 2; 493, 1: *Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vite*; IX, 403, 2. Malum simpliciter est malum culpae, Psalm. II, 122, 1. Nihil propria salum est nisi peccatum, XIII, 560, 2.

II. MALUM MORALE, seu MALUM CULPAE, VEL PEC-CATUM. — 1. *Mali culpa Deus auctor non est*, Psalm. II, 122, 1. Malorum causa non est Deus, XX, 53, 1: *Nemo, cum tentatur, dicat quoniam a Deo tentatur; Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat*. Mala et malos quomodo Deus permittat, X, 175, 2. *Quasi lutum figuti in manu ipsius, plasnam illud et disponere, omnes viae ejus secundum dispositionem ejus: sic homo in manu illius, qui se facit, et reddidit illi secundum judicium suum*. Mala quae Deus fieri permittit, quatenus fieri velle possimus, XV, 188, 2 et seqq. Quare malum bono Deus opposuerit, X, 176, 1: *Contra malum bonum est, et contra mortem vita: sic et contra virum justum peccator*. Et sic tentare in omnia opera Altissimi; Duo et duo, et unum contra unum. Et ejus remedium posuit in ipso malo, *ibid.*, 1. 2. Malum culpae quomodo cadat in bonum hominis totiusque universi, *ibid.*, 1, 2. Mala Deus tantum permittit, et impedire possit si vellet, et jam facta ob bonum finem et justam penam quae ea ponit, ordinat, XVIII, 25, 1. Malum a Deo dispensante sit non malum, XIII, 284, 1, 2.

2. *Malum omne ex nobis*, XVIII, 25, 1. Malum oritur ex singulis defectibus, XIV, 345, 1. Malorum omnium initium mentem a Deo avertere, Psalm. I, 352, 1: *Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quiesierunt animam meam; et non proposuerunt Deum ante conspectum suum*. Mala naturae corruptae, Psalm. I, 69, 1, 2 et seqq.: *Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum*. Mala tria quorumlibet peccatorum, ignorantia, concupiscentia et miseria, XIII, 487, 2. Malorum omnium duo elementa, ambitio et avaritia, IX, 414, 2. Mala quae fiunt propter pecuniam VII, 216, 2: *Est et alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: divitiae conservatae in malum domini sui*. Malorum omnium in mundo origo sunt: superbia, deliciae, divitiae, XII, 619, 1, 2: *Eccc haec fuit iniquitas Sodomae.... superbia, saturitas panis, et abundantia, et olivum ipsius et fliarum ejus*.

3. *Malum culpae fugiendum*. Mali fuga est primus gradus justitiae, Job, 9, 1: *Vir erat in terra Ius, nomine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recedens a malo*. Infans in malo debet esse Christianus, XVIII, 393, 1: *Nasce pueri effici sensibus, sed malitia parvuli estote*. Mala declinat prudens, V, 541, 2.

Mali contagium majus est quam boni, V, 394, 1, 2: *Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit; amicus stultorum similis efficietur*. Malum magis destruit quam bonum construit, IX, 584, 2; 585, 1: *Cum stulto ne multum loquaris, et cum insensato ne abieris; serva te ab illo, ut non molestiam habeas, et non conquinaberis peccato illius*. Malorum fabri cavendi, 365, 2: *Attende tibi a pestifero, fabricat enim mala; ne forte inducat super te subannationem in perpetuum*. Malum consortium vitandum, XVII, 103, 2; *Ehortabatur eos (Paulus), dicens: Saleamini a generatione ista prava*.

4. *Mali proximo inflicti pena*. Primo. *Malum in auctorem redit, probatur exemplis*, IV, 279, 2; 382, 2; V, 511, 1: *Vir impius sedit malum, et in latibis illius ignis ardescit*; X, 401, 2: *Qui in altum mittit lapidem, super ejus caput cadet, et plaga dolosa doleri dividit vulnera*. Mala pro bono reddens meretur ut pro his paria recipiat, V, 536, 2: *Qui reddidit mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus*; VI, 157, 1: *Qui seminat iniquitatem, metet mala, et virga irae suae consummabitur*. Malum alteri machinans, sepe est infornatus, et ipsum exequens, saepe in ipsum incidit, V, 546, 1: *Qui perversi cordis est, non inveniet bonum: et qui vertit linguam, incidit in malum*. In malo alterius letatus, saepe in idem vel similis incidit, V, 527, 1: *Qui ruma letatur alterius, non erit impunitus*. Malum indagans ex dictis faciliusque alienis, amat lites et dissidia, 544, 2: *Qui meditatur discordias, diligit rixas: et qui exaltat os suum, quarit ruinam*.

Secundo. *Malum culpae parit malum poena*; IX, 219, 1, 2: *Noli facere mala, et non te apprehendent*. Mala poenarum duplicia sunt, *ibid.*, 2. Mala poenae bona sunt, non mala, XII, 551, 1. Mala poenae bonis sunt bona, malis mala, X, 315, 1, 2: *Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis bona et mala*. Mala temporalia justitiam antea bona, XVI, 225, 2. Mala tam culpae quam poenae justis non occurrunt, 164, 2: *Timenti Dominum non occurrunt mola, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis*. Malum impendens qui contemnit, exitium subit, V, 388, 1. Mala quae peccantem manent, 303, 2: *Quod timet impius, venit super eum; desiderium suum justis dabitur*. Saepo impius malum pro pio patitur, VI, 145, 1: *Pro justo datur impius, et pro rectis iniquus*. Maledictio divina omnium malorum cumulus aptis similitudinibus ostenditur, Psalm. II, 248, 2 et seq.: *Et induit maledictionem sicut vestimentum, et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus*. Fiat et sicut vestimentum quo operitur, et sicut zona quae semper praerigitur. Malum nunquam est mori in statu peccati VII, 276, 2. *Ne impie agas nullam; et noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo*.

Tertio. *Malo omnia, tum publica, tum privata, a*

Deo infliguntur, XIII, 366, 2: *Si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit? Mali nihil nobis evenit, nisi a Deo sigillatim praevium sit*, XX, 372, 2: *Qui voluntur secundum voluntatem Dei, reddi Creatori commendat animas suas in benefactis*. Mala instantia Deus sanctis praenuntiat, XVII, 218, 1: *Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati*. Mala semper bona annexa sunt, IX, 355, 2. Mala hujus vitae fiducia futurorum bonorum contemnenda, IV, 422, 1 (Vide ADVERSITATES, AFFLICTIONES).

MALUM PUNICUM, Malum punicum unde dicitur, VIII, 43, 2 et seq. Mala punica quoniam, 77, 2. Malum punicum symbolum martyrii, XXI, 473, 2.

MALUS, MALI. Quomodo dicuntur homines mali, XV, 208, 2: *Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona dare filiis vestris*. Malus oculo denotat avarum, invidum, dolosum, gulosum, maliciosum, VI, 187, 2; 189, 1, 2. Mali cogitant mala, V, 167, 2. Mali ubique sunt, praeterquam secum, XI, 565, 2: *Redite, praevicaciores, ad cor*. Soli oderunt se, VI, 9, 2 et seq. Malos bonis subijci magnum est bonum, non tantum bonorum. sed et malorum, V, 424, 2: *Jacebunt mali ante bonos, et impit ante portas justorum*. At cum illi bonis dominantur, maledictionis divinae est signum, *ibid.* In futuro aeo ante pedes justorum jacebunt, 424, 1. Mali in hoc mundo nihil possunt, nisi data a Deo potestate, XXI, 404, 2.

Malorum conversatio nunquam magis nocet quam in convivis et comotationibus, Psalm. II, 420, 2: *Cum hominibus operantibus iniquitatem, et non communicabo eum stultis eorum*. Mali quomodo in Ecclesia tolerandi, XVI, 505, 1. Mali sunt etiam membra Ecclesiae, XIX, 293, 2; 294, 1: *In magna autem domo non solum sunt vasa aurea et argentea, sed et lignea et fictiva* (Vide LXXII, PECCATORES).

MAMERCUS. Mamercus Osiris idem quod Mars, XV, 664, 1.

MAMERTINUS carcer. Mamertinus carcer Romae erat; jam sacellum, XVIII, 48, 1.

MAMLUCHI. Mamluchi unde dicti, regem e suo corpore creantur, quando et a quo extirpati, XVIII, 297, 1. Mamluchorum imperium a Selymo Turcarum imperatore quando deletum sit, XII, 721, 2.

MAMMA, MAMILLA. Mammae in homine cur sint adhaere pectori, XII, 669, 1. Subligantur puellis irfanibus ne intumescant, 605, 1.

Mammae Ecclesiae quoniam, VIII, 68, 2. Mamil-larum praeratio in Christo quid designet, XXI, 50, 2.

MAMMONA. Mammona vox unde derivatur, IX, 173, 1; X, 198, 1 et seq.; XVI, 217, 2. Mammona iniquitatis quid sit, XVI, 217, 2. Mammona difficultis dominus est, XV, 197, 2. Mammonae stulti servant, Job, 451, 2.

MAMZER. Mamzer quid vocetur, II, 680, 2.

MANAHEM. Manahem quis propheta fuerit; fuit Herodis Tetrarchae collactaneus, XVII, 276, 1.

MANASSES Patriarcha. Manasses quod significet, I, 362, 2; IV, 355, 2. Manasses Patriarcha typus est S. Philippi Apostoli, XXI, 397, 1.

MANASSES rex Juda. Manasses idem est quod obitio, IV, 355, 2. Ejus etymon factis quadrat, 79, 2. Ejus tempore neglectus Dei cultus, 81, 1, 2. Publicum quasi vexillum pariter et exemplum idololatriae erexit, XII, 125, 2. Idola cum luto posuit in templo, IV, 78, 1; XII, 98, 1. Occidit arguentes suam iniquitatem, IV, 79, 2. Isaiam occidit, 78, 2. Quotidie alium prophetam perimebat, XII, 53, 2. Ejus peccata cur Deus in toto populo puniverit, 125, 2. Manassis scelera quadraginta annis duraverunt, 527, 1. Abducitur a Merodach in Babilonem, IV, 79, 2. Sub Manasse rego Juda ac historia Judith conigerit, 313, 1.

MANASSES filius Jaddo pontificis. Manasses filius Jaddo, uxore ducta alienigena, exclusus a sacerdotibus a templo, ad Samaritas confugit, et ibi est pontifex constitutus, XVI, 360, 2. Fuit auctor schismatis Samaritanorum a Juda, X, 547, 2.

MANASSES maritus Judith. Manasses maritus Judith quid, IV, 332, 1. An fuerit Manasses ille de quo in libro Tobiae Graeca narant quod ab impio Aman in discrimen vite conjectus, 314, 1.

MANCIPIA. Mancipia dicta quasi manu capta, VI, 406, 2. Mancipia olim annonae et victus singulis mensibus accipiebant, XVI, 479, 1. Mancipia, si possint, libertatem amplectantur; si non, fide christiana se consolentur, XVIII, 310, 2. Haec sola olim musicam tractabant, 556, 4 (Vide SERVUS).

MANDARE, MANDATUM. 1. Verbi mandare significatio. Mandare verbum militare, idem quod mittere exercitum, XI, 351, 1. Mandata Nabuchodonosoris Holoforni data, IV, 329, 1, 2.

2. Mandata Dei. Primo. Mandata Dei dicuntur viae, cur, VI, 23, 2: *Qui custodit mandatum, custodit animam suam; qui autem negligit viam suam, mortificabitur*. Mandata Dei quomodo sint vita aeterna, XVI, 519, 1, 2: *Et scio quia mandatum ejus vita aeterna est*. Mandata Dei sunt via ad sapientiam, IX, 59, 2: *Fons sapientiae verbum Dei in excessis, et ingressus ejus mandata aeterna*. Mandata Dei sunt justa et aequa, V, 495, 2: *Pondus et latera judicio Domini sunt; et opera ejus omnes lapides sancti*. Sunt fidelia, Job, 686, 2: *Eccc Deus excelsus in fortitudine sua, et nactus est similitudinem in legislatoribus*. Mandatorum Deus rationes et causas colat; iis tantum omnes, etiam reges, debent parere, VI, 255, 1. Mandatum Domini quomodo dicatur latum, Psalm. II, 323, 2: *Omnes consummationis vidi finem, latum mandatum tuum nimis*. Mandata Dei sunt velut nubes pluviam minantes, V, 49, 2. Incontinenti sui praevicatoribus timorem, 50, 4. Commendant mortem praesentem et aeternam, 49, 4: *Memoriam novissimorum, et desine inimicari, labi-*

tudo enim et mors imminet in mandatis ejus.

Secundo. Mandata legis veteris. Mandata legis sancta sunt, et bona, et iusta. XVIII, 121, 2. Quomodo facta homini peccatum et mors, *ibid.* Sunt objecta iustitiae legalis, 176, 2. Ea impleri posse negat C. Justinus, 211, 2. Mandatum carnale vocatur lex Moysi de carne circumcidenda, XIX, 418, 2. Ei opponitur Christi lex spiritualis, aeterna temporaria, *ibid.* (Vide Lex veteris).

Tertio. Mandatum maximum legis esse sacrificia, docebant Pharisei, dilectionem Christus, XV, 483, 2. Mandatum dilectionis quam sit vetus, XX, 537, 2. Quomodo tamen dicatur novum, XX, 537, 2; 538, 1, 2; XXI, 131, 1 (Vide AUCTOR DEI, CHARITAS, PRAECEPTUM).

Quarto. Mandata Dei servari debent et possunt, XVI, 8, 2. Non sunt impossibilia, XX, 607, 1. *Haec est enim charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus, et mandata ejus gravia non sunt.* Cur mandata sua servari jubeat Christus, XVI, 547, 1; Si diligitis me, mandata mea servate. Mandata observans ostendit se diligere Deum, et diligitur a Deo Patre, 549, 2 et seqq.; Qui habet mandata mea, et servat ea, ille est qui diligit me; qui autem diligit me, diligitur a Patre meo. Eorum observatio signum est charitatis Dei, XX, 607, 2. Iis corda hominum explorantur, V, 583, 2; Sicut tigne probatur argentum, et aurum camino, ita corda probantur hominum. Eorum observatio animam conservat, IX, 450, 4; Si valueris mandata servare, conservabunt te, et in perpetuum fidem placitam facere. Eorum observatio est tacita et implicita oratio; item velut sacrificium, X, 213, 1, 2; 214, 1; Qui conservat legem, multiplicat oblationem, sacrificium salutare est attendere mandatis, et discendere ab omni iniquitate. Ea servantes custodiunt vitam tum praesentem, tum aeternam; ac spernantes, mortem incurunt, VI, 23, 2.

Mandatum a Deo Patre Christo datum. Mandatum a Deo Patre Christus accepit moriendi in cruce, XVI, 476, 2. An id voluntatem ejus physice determinat, *ibid.* An id poterit non implere, 554, 2 (Vide JESUS CHRISTUS).

MANDUCARE, MANDUCATIO. Manducatio est actio vitalis qua cibus ex ore in stomachum trajicitur, IV, 307, 1, 2. Manducans quilibet Gentilis, Judaeus certos cibos lege velitis non manducantem non spernat, uti nec Judaeus non manducans, Gentilem manducantem spernat, XVIII, 228, 2. Ad Dei gloriam quomodo quis posset manducare, 350, 2. Manducatio Christi post resurrectionem huius vera, XVI, 282, 2.

Manducatio spiritualis eucharistica Calvinistarum et aliorum nonnullorum, rejicitur ut erronea, XVI, 401, 1 et seqq.; 432, 1, 2. Corporalis tamen fit modo spirituali, 412, 1 (Vide EUCARISTIA).

MANDRAGORA. Mandragora quid, VIII, 202, 2 et seq. Mas et femina, 204, 1. Mandragorae quinque virtutes naturales, 1, 298, 2. Vinum habet

conciliandi amorem, VIII, 202, 1, 2. Mandragora quid mystice significet, I, 399, 1. Illa symbolum contemplationis, VIII, 204, 2.

MANE. Quid significet mane vox, Mane unde dictum, atque inde dicitur manicare, XI, 701, 1; XVI, 259, 2. Mana et vespere quid significant in Scriptura, VII, 373, 2 et seqq.

Quid mane faciendum, orationi insistendum. Mane diluculo ad Deum consurgendum, et mane Deus placabilis, Job, 205, 1, 2; Tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum, et Omnipotentem fueris deprecatus, si mundus et reclus inaccesseris, statim exigitur ad te, et pacatum reddet habitaculum justitiae tuae. Diluculo rebus agendis et meditationi commodum, V, 214, 2; Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilat ad me, invenient me. Mane quantum homo promereri queat, XII, 390, 2; Novi diluculo, vestita est fides tua. Manu apertissimum meditator, *ibid.* Mane Deus per orationem requirendus, IX, 152, 2; Qui illam (sapientiam) diligit, diligit vitam, et qui vigilaverit ad illam, complectentur placorem ejus; X, 157, 2; 158, 1; Qui tuentur Dominum, excipiant doctrinam ejus, et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem; 304, 1; Cor suum tradit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, et pro delictis suis deprecabitur. Mane praecipue Deus est orandus, XVII, 152, 1; Intraerunt (Apostoli) diluculo in templum, et adorabant; XIX, 193, 1; Obsecro primum emittitur fieri observationes, orationes, postulationes caritativarum actiones. Mane orationi ante omnia insistendum, X, 303, 2 et seqq. Quae mane a Deo petenda, *ibid.* (Vide ORATIO).

Mane sunt diei totius opera designanda, V, 339, 2; Bene consurgit diluculo, qui querit bona. Quod qui facit magna, sibi parat merita, 339, 1. Mane viget mens et ingenium, *ibid.*

Mane semper cogitandum illum diem fore ultimum, X, 483, 2; In omnibus operibus tuis precellens esto. Ne dederis maculam in gloria tua. Mane ultimum est post diem mortis, V, 53, 1, 2; Tunc invocabunt me, et non exaudiam; mane consurgens, et non invenient me. Mane an Christus ad iudicium venturus, XIX, 136, 1.

MANE, THEKEL, PHARES. Mane, Thekel, Phares pluribus modis exponitur, et varie legitur, XIII, 74, 2.

MANERE. Manere quid S. Joanni significet, XVI, 406, 2; XX, 536, 1. Is manere verbo crebro ultitur, 559, 2. Manere in lege quid sit, 87, 2. Quomodo per Eucharistiam in Christo maneamus, XVI, 407, 1. Manendum in fide et dilectione Christi, 539, 2 et seqq.; 560, 2; 561, 1, 2.

MANES, MANICHEI. Manes seu Manicheus duos finxit deos, unum malum, alterum bonum, IX, 446, 2. Manetis pseudopropheta, XI, 44, 1. Is unde se Manicheum vocari, XX, 74, 1. Ejus in-

sana haeresis vocantur se Spiritum sanctum, XVII, 79, 1. Boiis cultum docuit, 58, 1. Manetis exitus et supplicium, XVII, 79, 1; XIX, 304, 1; XX, 444, 2. Vixus a rege Persarum excoartatus est, XII, 594, 2.

MANICHEI. Manichei duo ponebant principia, sive duos Deos, unum Abrahae, alterum Christianorum, XVI, 298, 2 et seqq.; XVIII, 516, 1. Cur finxerint duos Deos, 3, 2 et seqq. Docebat diabolus a malo Deo creatum malum, XVI, 450, 1. Item homines malos, 451, 2. Duas esse in homine animas docuerunt, unam bonam, et alteram malam, XX, 54, 2. Interiorem et exteriorem hominem, et duas naturas et animas in eo fingebant, XVIII, 124, 2; 565, 2. Docebat diabolus esse opificem saeculi rerumque corporalium, et visibilem, XVIII, 439, 1; XIX, 223, 1; 288, 2; XX, 612, 2. Mandam corpus malum esse concedebat, XVIII, 517, 2. Cur carne, vino et animalis abstinerent, XIX, 224, 2; 326, 1. Carnem et vinum a diabolo esse producta docebat, X, 136, 2; XV, 352, 2. Quomodo esse producta docebat, XIX, 224, 2. Agriculturam damnabant, V, 337, 1; IX, 233, 1. Manicheorum haeresis circa rerum creationem refellitur, Psal. 11, 474, 1.

Manichei solem et lucam adorabant, XII, 68, 2. Solem colebant ut Deum, et censebant eum esse Christum, item navium triangularem, X, 339, 2; 392, 1; XIV, 607, 2; XVI, 435, 2; XX, 524, 1. Quomodo SS. Trinitatem delinrent, X, 373, 1. Docebat Christum non veram carnem assumpsisse, sed phantasticam, XV, 220, 2; XVI, 20, 1; 68, 1; 303, 1; XVIII, 5, 2; 130, 2.

Manichei Vetus Testamentum ut imperfectum rejiciebant, XI, 36, 1. Putabant legem veterem aliquid mali continere, XIX, 423, 2. Aliquot Pauli epistolae negabant, XVIII, 4, 1, 2. Cur damnent Osee factum et comubium, XIII, 284, 1, 2. Matrimonium damnabant, 286, 1. Cur nuptias vetarent, XIX, 224, 2. Domi viventes turpissime, castimoniam simulabant, 223, 2. Negant magistratibus licere ulcisci injurias reipublicae, XVIII, 215, 1.

MANIA, MANIACI. Mania ex melancholia maxime vexat in plenilunio, sed ex pituita in novilunio, X, 391, 2; 392, 1. Maniaci quomodo divinent, XIII, 248, 1.

MANIPULUS. Manipuli sacerdotalis usus et origo, XIII, 500, 2. Idem is est cum sudario, *ibid.* Hic sacerdotem devotionis priscorum sacerdotum moneat, *ibid.*

MANLIUS. Manlii in consulem electi constantia, X, 34, 1. Manliorum familia cur a praenominio Marcius abstineret, 354, 1.

MANNA. Manna, sive Manna, quod, I, 579, 2. Manna fuit substantia solida, VIII, 598, 2 et seqq. Manna primum pluit die dominica, I, 577, 2. Sex diebus debebat colligi, non septimo; quid hoc significet, *ibid.* Generabatur ex rore, quomodo, 578, 2. An cum manna pluerit, ros qui manna tangeret, XIII, 469, 2. Cubabat in prima quasi in lin-

uamne, 579, 2. Circa manna erant sex praepcepta: primum, singuli colligebant ex eo gomor, 580, 2. Censent aliqui praefectos cuique gomor distribuissent, refelluntur, 580, 1. Causae tres cur Deus singulis praescripserit idem gomor, 584, 2. Secundum praepceptum: manna non servabatur in crastinum, 582, 1. Tertium, manna colligi debebat, *ibid.* Quartum, feria sexta, colligebatur duplum, 582, 2. Quintum, in tabernaculo servari debebat in monumentum, 584, 1. Sextum, colligi debebat quotidie per quadraginta annos. In manna item erant sex miracula: primum, omnes ex manna gomor colligebant, angelo vel addente vel demente residuum, 584, 1; XVIII, 472, 2. Eadem mensura cibi, scilicet gomor, erat viris et parvulis, *ibid.* Quare Deus eandem ejus mensuram omnibus praescripserit, 582, 2. Quid eadem haec mensura significet allegorice et anaagorice, 582, 1. Manna Polonium hodie quam prodigiosum, 582, 2. Secundum, manna servatus veribus scatebat, 582, 1. Tertium, manna sole calente liquebat, *ibid.* Quartum, feria sexta, duplum manna dephebat, 582, 2. Quintum, Deus servavit manna tot saeculis, 584, 1. Sextum, quotidie pluit manna per quadraginta annos, *ibid.*, 1; VIII, 599, 1. Non duravit in terra promissionis, XVI, 400, 2. Manna cur defecit, III, 30, 1.

Manna qualis fuerit cibus, et quo modo fieret, I, 583, 1. Figura, color, sapor manna, *ibid.* Ejus octo dotes, VIII, 597, 2. Ejus proprietates, XVI, 394, 2. Manna sapiebat cuique id quod volebat, I, 583, 1. An manna substantiam mutaret, an tantum saporem, VIII, 599, 1. Manna mutasse substantiam ad votum comedentium, ut esset typos transsubstantiationis, censent aliqui; refelluntur, I, 583, 2. Manna erat ambrosia, 583, 1. Ejus sapor quomodo cuique temperaret, VIII, 600, 1. Ejus verus sapor non apprehensus, *ibid.*, 2. An solis iustis manna sapiebat id quod volebat, I, 583, 1. Sapiebat etiam malis id quod volebat, VIII, 603, 1. Hebraei, pleni et celo manna, peccatarum gula et m. rmore, 589, 2.

Manna quomodo vocetur panis angeorum, I, 584, 1; XVIII, 339, 1. Erat cibus fortium, *ibid.* Manna erat panis caelestis, XVI, 394, 2. Erat inferioris dignatus quem Eucharistia, *ibid.* Non arcutur mortem, 400, 2.

Manna Eucharistiae est typos et expressa figura, I, 584, 1, 2; V, 257, 2; XVI, 402, 2; XVIII, 339, 1; Psal. 11, 21, 1; 260, 2. Quomodo dicatur esca spiritualis, *ibid.* Optime representat Eucharistiam et corpus Christi, atque variis analogis, *ibid.* Quatuordecim analogiae inter manna et Eucharistiam, I, 584, 2; 585, 1, 2. Eius conferuntur etiam sacra eloquia, XIII, 233, 1. Manna est oratio, cur, VIII, 597, 2. Quid manna tropologicè significet, manna sunt consolationes spirituales, 585, 2. Anaagorice est gaudium beatorum, 586, 1, 2. Manna est figura sufficientiae operum, XIX, 256, 2. Manna absconditum quod vincet promittitur, XXI, 63, 2.

MANNA. *Manna* idem quod *mincha*; id est oblatio proprie dicta, XII, 429, 2.

MANOTH. *Manoth* vocatur ferula quae unicuique singillatim apponitur, IV, 369, 4.

MANOTREPTUS. *Manotrepus* quis vocetur, IV, 431, 2.

MANSIO. *Mansiones* quadraginta duo Hebraeorum in deserto respondent totidem generationibus usque ad Christum, XV, 61, 2. *Mansiones* multae et variae sunt in caelo, XV, 441, 1, 2 et seq.; XVI, 539, 1, 2.

MANSUETUDO, MANSUETUS. 1. *Mansuetudo* quae sit virtus, ejus natura, et proprietates, X, 453, 2. *In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum* (Moysen), et *elegit eum ex omni carne*, XX, 79, 2. *In mansuetudine suscepit insitum verbum quod potest salvare animas vestras.* *Mansuetus* quis dicitur, X, 453, 1; XVIII, 569, 1. *Fructus autem Spiritus est: caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo.* *Mansuetudinis* natura et proprietates, XV, 207, 1. *Discite a me, quia mitis sum et humilis corde.* *Quam praecleara sit virtus,* XIX, 296, 2. *Seruum homini non oportet ligare, sed mansuetum esse ad omnes, docibilem, patientem.* *Mansuetudo* beata quae sit, XV, 443, 2. *Beati miles, quoniam ipsi possidebunt terram.* *Ejus origo est humilitas,* IX, 423, 2. *Est humilitatis soror,* XV, 296, 4; XX, 323, 2. *Cur ei detur calcaneus,* VI, 439, 2; *Finitis* (hebraice, *calcaneus*) *modestia timor Domini, divitiae, et gloria, et vita.* *Mansuetudinis* quinque gradus, XV, 443, 2.

2. *Mansuetudinis* necessitas, *Mansuetudo* in discipulo requiritur, X, 355, 2. *Est* regibus maxime necessaria, 453, 2. *Episcopo* item necessaria, XIX, 261, 1. *Tu autem, o homo Dei, haec fuga: seclare vero iustitiam, pietatem, fidem, charitatem, patientiam, mansuetudinem.* *Est* in correptione adhibenda, XVIII, 574, 1. *Præter, et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis.* *Quam sit* in republica necessaria, X, 453, 2. *Mansuetæ* sint mulieres, XX, 314, 2. *Quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumentis vestimentorum cultus: sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus.*

Mansuetudinis documenta moralia, II, 252, 1. *Erant enim Moyses vir mitissimus super omnes homines, qui morabantur in terra.* *Ejus exempla,* I, 725, 1; II, 232, 1. *Mansuetudo* nobis imitanda, I, 725, 1; XXIII, 649, 1. *Estote ergo imitatores Dei, sicut filii charissimi.* *Mansuetudo* Christi in suffrendis Scribis, discipulis, turbis, probris, injuriis, XV, 295, 2. *Mansuetudo* Christi agnita, XI, 520, 2; 521, 4. *Non clamabit, nec audietur vox ejus foris, calanum quassatum non conteret, et lignum fumigans non estinguet.* *Mansuetudinis* virtute excellentes viri, *Psalm.* II, 379, 2; 380, 1. *Memento, Domine, David, et omnis mansuetudinis ejus,*

2. *Mansuetudinis effectus et fructus.* *Primo,* *Mansuetudo* fons est omnis virtutis et boni, IX, 422, 1. *Mansuetudo* flos est verae sapientiae, XX, 459, 1, 2. *Quis est sapiens, et disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae.* *Mansuetudo, candor, sinceritas, patientia* quantopere Christo placeat, XI, 401, 1, 2. *Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam.* *Mansuetudo* efficacissimum remedium contra vitia omnia, V, 437, 2. *Est* cordis sanitas, 435, 2. *Ipsa* sanctificat, X, 433, 2. *In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum.* *Mansueti* vocantur in Scriptura sancti, cur, XI, 260, 1. *Et arguet in æquitate pro mansuetis terræ.* *Mansuetudo* hominem reddit aptum regno Dei, V, 329, 4, 2. *Clementia* (seu *mansuetudo*) *preparat vitam, et sectatio malorum mortem.* *Mansuetudo* est stabilimentum patientiae, charitatis janua, imo vero parens, prudentiae argumentum, XV, 296, 4; XX, 79, 2. *Mansuetudo* facit mortem compositionem, XIV, 288, 1. *Querite Dominum, omnes mansueti terræ, qui iudicium ejus estis operati: querite iustum, querite mansuetum.*

Secundo. *Humilitas* parit animi tranquillitatem, XIX, 261, 1. *Animum* in perpetua pace constituit, VI, 273, 1, 2. *Patientia* leniter princeps, et lingua mollis confringet duritatem. *Homini* honorem conciliat et animæ pacem, IX, 324, 1. *Fili, in mansuetudine serva animam tuam, et da illi honorem secundum meritum suum.*

Tertio. *Mansuetus* omnibus est amabilis et gratus, VI, 242, 1. *Mansuetus* sibi conciliat omnium gratiam et benevolentiam, V, 390, 2; IX, 422, 2, 423, 4. *Fili, in mansuetudine opera tua perfee, et super hominum gloriam diligeris.*

Quarto. *Mansuetudinis* quanta sit vis, VI, 439, 1, 2. *Mansuetus* potentior est viro forti urbes expugnante, V, 515, 2. *Melior est patienti viro forti, et qui dominatur animo suo expugnante urbium.* *Mansuetudo* omnia vincit, XXI, 424, 2. *Mansuetudo* aliorum doloribus et passionibus medetur, V, 436, 1. *Mansueti* animos efferos et superbos mitigant, IX, 474, 1. *Mansuetus* aliori mansuetudinem suam afficit, VI, 468, 2. *Noli esse amicum homini iracundo, neque ambules cum homine furioso; ne forte discas semitas ejus, et sumas scandalum anime tue.*

5. *Mansuetudinis* acquirenda media: *primum,* si ejus dignitatem et utilitatem saepe mediteris: *secundum,* si iratus nil dicas vel agas, donec iram in corde sedaveris; *tertium,* si animo sis excelsio; *quartum,* si cogites exempla mitium ut imiteris ac praesertim exemplum Christi crucifixi, XV, 145, 1.

MANTICA. *Mantica* utrinque gestata symbolum temerarii iudicii, XV, 206, 2.

MANTICHORA. *Manticchora* quae bella, XII, 409, 2.

MANUBIAE. *Manubiae* hostium in templis a principibus consecrantur, XIV, 542, 1.

MANUCODIATA. *Manucodiata* avis symbolum est animi celestis, X, 382, 2.

MANUEL COMNENUS. *Mannel Comnenus* imperator mare fuit misericordiae, XII, 716, 2.

MANUS. 1. *Manus etymon.* etc. *Manus* dicta a *manuendo*, XV, 220, 1. *Manus* vocatur brachium a scapulis usque ad digitos protensum, eas homo habet exorrectas, 304, 1. *his* carent angeli proprie, sed eas subinde cum corpore assumunt, 124, 1. *Manus* est organum organorum, XIII, 451, 2; XIV, 440, 2; 553, 1; *Joa,* 272, 2. *Manus* multae junctae illico opus ingens perficiunt, IV, 244, 1.

2. *Varij ritus in quibus manuum usus adhibebatur.* *Primo.* *Manuum* extensio est antiquissimum orantium habitus, *Job,* 271, 2; 366, 2. *Manibus* elevatis orabant olim, XII, 279, 2. *Manus* expansae figuram crucifixi exhibent, XIX, 202, 2. *Cur manuum elevatio vocetur sacrificium vespertinum,* 202, 4. *Manus* pura in caelum levandae, *ibid.*, 2. *Manu* levata cur *juremus*, XXI, 216, 1.

Secundo. *Olim manus* in crucis formam componebant viri communicaturi, et eas ante lavabant, XVIII, 370, 1. *Quia* eis in manibus dabatur Eucharistia, XVIII, 359, 1; 370, 1; XIX, 201, 2. *Manus* ante orationem olim lavabant Christiani, XV, 354, 2; XIX, 201, 2. *Manus* ilotae hominem non coinquant, XV, 354, 2. *Cur* tamen eas lavare expediat et decens sit, *ibid.* *Eas* lavari a sumptibus cibum usitatum, 693, 4. *Cur manus* abluerent homicidae et injusti, VI, 381, 1.

Tertio. *Manuum* impositio quid vocetur, XVIII, 473, 2; XIX, 233, 1. *Est* de essentia ordinis, XVIII, 473, 2; XIX, 233, 1. *Quid* ea significet, XIX, 233, 2. *Manus* in tribus sacramentis imponitur, XV, 425, 4; XVII, 497, 2. *Manus* impositione sola an Apostoli Confirmationem contulerint, *ibid.* et seqq. *Manuum* impositio episcoporum est, non laicorum, 295, 1. *Manus* cur catechumenis imponantur, 219, 1. *Cur* penitentibus, XIX, 249, 2. *Manuum* impositio est signum potestatis et dominij, tum voluntatis propensae ad sanandum, 248, 1 et seq. *Quid* ea denotaret, 424, 2. *Manus* Christi erant sanctificatae, 426, 1. *Erant* potentes, XVI, 489, 1. *Manus* cur hostie imponeret sacerdos, XVIII, 455, 2. *Quia* per eas actiones significantur et peccata, *ibid.*

Quarto. *Manu* juncta *manui* fides mutua dari solet, IV, 224, 1. *Manus* debgere est vadem se dare creditori, VI, 470, 1. *Manus* cur S. Paulus coram rege Agrippa perorans extenderit, XVII, 418, 1.

Quinto. *Manus* osculatio est genus adorationis idolorum, III, 660, 1; X, 69, 2. *Manus* osculari solebant idololatrae, si non possent idolum, XIII, 455, 2.

3. *Manus* symbolicae acceptiones. *Manus* quarum rerum sit symbolum, V, 48, 1, 2; XVI, 44, 2. *Manus* Hebraeis quam varia significat, XVII, 130, 2. *Manus* quatuor symbola, VIII, 429, 1. *Manus* cau-

sam instrumentalem significat, III, 645, 1. *Manus* Hebraeis quodvis instrumentum significat, X, 526, 2; XIV, 318, 1. *Capitur* pro causa media et potentia, XVII, 176, 2. *Manus* symbolum sunt favoris, et operationum externarum, IV, 221, 1; XX, 483, 1; *Job,* 366, 1; 699, 4. *Significant* etiam ducatum, auctoritatem et potestatem, IX, 459, 2; 211, 2; 448, 1; 691, 2. *Item* opem et auxilium, directionem et protectionem, IV, 234, 2. *Manus* symbolum est societatis, V, 331, 1. *Manus* symbolum est et instrumentum elemosynae, X, 67, 1. *Manus* in visione est virtus in contemplatione, XII, 792, 1.

Manus Domini quid, *Job,* 310, 1; 410, 2. *Manus Dei* est mens Dei, VII, 305, 1. *Manus Domini* est operatio et afflatus prophetiae, XII, 129, 1; 477, 2; 756, 1; 782, 2. *Ea* est quintuplex, 756, 1, 2. *Manus* suas Deus multis de causis extendit, V, 48, 1, 2. *Manus* symbolum est justitiae et vindictae Dei, XII, 71, 1. *Manus* vere scriptis contra parietem in convivio regis Baltasaris, 69, 4. *Cur* apparuerit *manus* et non scriberet, *ibid.* *Manus* integra scriptis sententiam regis Baltasaris, 71, 1. *In manus* *inas* commendando spiritum meum, dicere solent Deo moribundis: hoc multi sancti morientes dixerunt, XVI, 272, 1. *Quae* ejus rei ratio, *ibid.* *Manus* Dei effugere nemo potest, XIV, 28, 2. (*Vide* Deus, CAP. III, art. in ATTRIBUTA QUAE HONORA.)

In manibus Christi quomodo fuerint crux et cornu crucis, XIV, 454, 1, 2. *Manus* in Scriptura est symbolum Spiritus sancti, IX, 488, 2.

Manus Cherubimorum sub alijs abscondita: quid denotent, XII, 484, 2. *Earum* situs, *ibid.* (*Vide* Cherub).

Manus replere in Scriptura quid sit, II, 203, 4. *Manum* arca implere quid sibi velit, XIV, 463, 4. *Manus implere* est consecrare, X, 461, 2 et seq. *Manus* in manu non erit innocens, quid sibi velit, V, 330, 1, 2. *Et manus* *linguae* quae sit vitam et mortem continens, 584, 2. *In manibus* *periculum* esse, quid sit, IV, 397, 1. *Nobis* *agratialis* quid, *Job,* 484, 2. *Manus* osculator qui sus laudet, 626, 1. *Manus* valida est liberalis, X, 67, 2. *Manus* ad aratrum mitens non respiciat retro, XVI, 142, 1, 2. *Manus* tornatiles quid significant, VIII, 129, 2. *Manus peccatoris* quid, *Psalm.* II, 225, 2.

MAOZIM. *Maozim* quis sit Deus, XIX, 451, 2. *Est* futurus familiaris Antichristi, *ibid.*, 462, 2. *MARA.* *Mara* syriace est domina, I, 571, 2.

MARANATHA. *Maranatha* quid sit, unde derivetur: *Erasmi* derivatio refellitur, XVIII, 417, 2. *Cur* *Maranatha* Paulus utatur quasi in debite loco, *ibid.* *Est* vox execrantis et condemnantis 418, 2.

MARANUS. *Maranus* quis, et unde dictus sit XVIII, 418, 2.

MARCELLA (S.) *S. Marthe* ancilla. *S. Marcella.* *S. Marthe* ancilla, an fuerit ea quae uterum *Deiparae* laudavit: a *Judeis* pulsa *Massiliam* appulit, XVI, 462, 4.

MARCELLA (S.) ROMANA. S. Marcella Romana juvenula quanta constantia nuptias Cerealis consulis rejecerit, XVII, 237, 2. Cum filia Principis ad templum S. Pauli deducta a Gohis, ut intacta custodirentur, XVIII, 17, 4. A S. Hieronymo Be-theleem invitatur, XIV, 414, 4. Se prorsus a saeculo abscidit, et Deo consecravit, X, 442, 1. Assidue novissima in mente habebat, IX, 259, 1. Semper mortis meminit, XIV, 294, 1.

MARCELLINUS (S.) Pontifex. S. Marcellinus Pontifex metu tormentorum non peccavit contra fidem, sed contra ejus professionem, XV, 563, 1, 2. Cur eum iudicare non prae-sumpsit Concilium Si-nessanum, 410, 1.

MARCELLINUS (S.), episcopus. S. Marcellinus indicio columbae episcopus Ravennae designatus est, XV, 412, 2.

MARCELLUS (S.), episcopus. S. Marcellus Apa-nax episcopus daemonem aqua laustrali fugavit, II, 294, 2.

MARCELLUS (S.) abbas. S. Marcellus e caelo monasterii sui jura violantes fulmine ultus est, II, 385, 2.

MARCELLUS II Pontifex. Marcellus II Pontifex quam fuerit in suo pontificatu erga propinquos moderatus, II, 352, 4. Quid de pontificatu cense-ret, X, 446, 1.

MARCELLUS ANCYRANUS. Marcellus Ancy-ranus damnatus, quod libros saepe haereseos flam-mis tradere nolisset, XIX, 289, 4.

MARCIA. Marcia familia dicta ab Aneo Martio, rege Romano, XV, 664, 4. Unde dicti sint Marcii, *ibid.*

MARCIANUS (S.). S. Marcianus unica veste in-feriori qua erat indutus, vestivit pauperem, XII, 634, 4.

MARCIANUS (S.). S. Marcianus anachoreta Deum in eremo venabatur, XIX, 50, 4. Occulte se sepeliri mandavit, X, 227, 2.

MARCIANUS imperator. Marciano imperium aquila promisit, XII, 624, 2. Quomodo ad impa-rium et ad thorum S. Pulcheriae sororis Theodosii pervenit, IV, 273, 1.

MARCIDUS. Marcidus accipitur pro torpido, de-sidio, ignavo, IX, 344, 1.

MARCION. Marcion cur factus sit haereticus, XIX, 493, 2. B superbia in haeresin decidit, XX, 453, 1. Duos faciebat Deos, unum justum, alterum bonum, XVIII, 95, 1; 255, 4. Deum sum-miorem a Stoicis hausit, XIX, 85, 2. Aibat ho-minem a diabolo creatum, XVIII, 84, 2. Marcionis haeresis circa Christi humanitatem jugulatur, 130, 2. Negavit Christum vere fuisse hominem, XIX, 26, 4. Docuit Christum cruci se subduxisse, XV, 614, 2. Censuit Christum suo ad inferos descensu omnes animas damnatas liberasse, VIII, 464, 2. Vetus Testamentum ut imperfectum rejiciebat, XI, 56, 1; XVIII, 223, 2. Epistolas Pauli mutilare ausus est, XVIII, 4, 4, 2. Textum biblicum depravavit,

411, 2. Damnavit nuptias et cibos quasi in se ma-lus, XIX, 224, 1 et 2. Marcianus cur dictus est mus Ponticus, XX, 238, 2; XXI, 413, 4.

MARCOR. Marcor quis sit morbus et unde nas-catur, XX, 47, 2.

MARCUS. Marci nomen imponebatur Romae pri-mogenitis, XV, 664, 4. Quid id haebrae sonet 663, 2. Quid latine, *ibid.*

MARCUS MARCELLUS. Marci Marcelli Romani clementia erga Syracusas vastatas, XII.

MARCUS ANTONIUS. Marci Antonii triumviri in Bruti caesi corpus humanitas, XII, 686, 1. Ei aquila pugnantis fuisse victorie symbolum, 626, 2.

MARCUS BIBULUS. Marcus Bibulus quam ge-nerose condonaret injurias, II, 522, 2.

MARCUS (S.) EVANGELISTA. 1. S. Marcus fuit S. Petro charus, cui filius spiritualis, adjutor et interpres, XV, 664, 1; XX, 402, 2. Fuit natione Hebraeus ex tribu Levi, alius fuit a Joanne Marco, XV, 664, 1. Fuit post mortem Christi a S. Petro conversus, *ibid.*, 2. Fuit etiam Apostolus, XVIII, 39, 1. An fuerit e Christi discipulis et interpres primae S. Petri epistolae, XX, 402, 2. Non vidit nec audivit Christum, VIII, 443, 1. Ejus breve e-rogium et vita, XV, 663, 1, 2. Et adoptantur nomi-nis Marci etyma, 663, 2. Ejus religio et fortitudo, 664, 1.

2. Quo anno, ubi, et qua lingua evangelium scripsit (*vide* EVANGELIUM). S. Marcus Evange-lium, quod Romae latino conscripsit, fertur Aquile-nsie in graecum transulisse, XVIII, 35, 2. An auctor sit versionis Syriacae Novi Testamenti, XIX, 349, 1.

3. Quo anno S. Marcus Evangelio scripto, Alexandriam concesserit, XX, 402, 2. Alexan-driam ad Christi fidem convertit, XIV, 191, 2. Quam piam Alexandriam Ecclesiam fundavit, et scholam exereit, XV, 665, 4. Fuit velut parens Religiosorum, XIII, 234, 2. Quando et quare martyrio affectus, XV, 665, 4; XVII, 7, 1. Venetias corpus ejus translatum est, XV, 663, 4. Ipse leo est, cur Venetorum est protector, XII, 50, 17. Et adaptantur stemmata leonis, *ibid.* Cur sit leo inter animalia S. Joannis, XXI, 107, 2; 306, 2.

MARCUS consobrinus Barabae. Marcus Bar-abae consobrinus primo deseruit Paulum; mox eum Paulus penitentem iterum assumpsit, XIX, 344, 1.

MARCUS ET MARCELLIANUS (SS.). SS. Marcus et Marcellianus post Dei open petitam tor-menta omnia superarunt, XX, 398, 2. A S. Se-bastiano sunt in martyrio corroborati, V, 503, 2. Tormenta tyranni irriserunt, IX, 68, 1. Inter tor-menta atrocissima cantarunt et exultaverunt, XI, 425, 2; XV, 620, 1.

MARCUS ARETHUSA episcopus. Marcus Arethusa episcopus sub Juliano Apostata, suspensus in alto et a vespis punctus, suos tortores iridebat, XV, 5, 2, 41 467, 1.

MARCUS anachoreta. Marcus anachoreta sibi pollicem amputavit, ne feret sacerdos, II, 145, 2; XV, 664, 1.

MARCUS monachus. Marci monachi litteram im-perfectam, dum vocaretur relinquens, insignis obedientia, 1, 678, 2. Marco monacho morienti fu-charitatem angeli dederunt, XXI, 189, 4.

MARDOCHEUS. Mardochai etymon, IV, 367, 4. Ex qua stirpe et tribu oriundus, *ibid.* Ejus aetas et avum, *ibid.*, 2. Mardochaeus utrumque tem-plum videre potuit, XIV, 330, 2. Quibus de causis Aman adorare noluerit, IV, 372, 4. An dissimulare hic potuisset, 373, 4. Magna ejus in Deum constan-tia et fiducia, 377, 2. Prius vilis et abjectus, postea factus est regi familiaris et palatinus, 380, 1; 385, 1, 2. Cur Deus eum ad tantam digni-tatem evehi voluerit, 380, 4, 2. Mardochaeus est auctor libri *Esther*, 388, 1. Fuit regis vicarius, 389, 4, 2. Somnium quod somniavit fuit ipsi a Deo immissum, 390, 1. Ejus explicationem ex rerum eventu Dei instinctu cognovit, 393, 2.

MARE. 1. Mare unde dicatur, X, 442, 1. Ejus epitheta, VII, 46, 2. Cur dicatur vitreum, XXI, 402, 2. Est principium et receptaculum omnium aquarum, X, 330, 4. Maria an vocari possint abyssi, V, 233, 2. Maris profunditas quanta, I, 444, 4; X, 608, 2. Ejus profundum et mirabilia solus novit Deus, X, 377, 4. Est terra minus, I, 444, 1. In ejus fundo sunt sylvae, VIII, 637, 1. Ip-sum insulis ornatum est, X, 412, 1. Varia ani-malia producit, 413, 2. Plura animalia producit quam terra, cur, XII, 852, 4. In mari salso quo-modo dulcis liquor sit, ex quo argumento colligat-ur, XIV, 214, 2. Ejus motus est ab oriente in occidentem, et cur, 414, 1. Ejus aestus, *ibid.* Mare semper aestuat, XX, 676, 4. Maris fluctus et con-tritio quanta sint, XII, 375, 2. Mire seipsam pur-gat, X, 414, 1. Saepo locum et situm mutat, *ibid.* Limites suas non excedit, X, 414, 2; Job, 712, 2. Cur mare non redundet ex tot tantisque fluminibus in se influentibus, VII, 48, 4; 51, 1, 2. Maris summa obedientia, et illius termini qui, Job, 524, 2; 712, 4; 713, 4. Maria certo lege et gyro Deus me-tatus est, V, 233, 2. Maris termini qui vocentur, 236, 1. Mare est quasi mundi venter, X, 414, 2. Maria et torrentes separant regiones, Job, 546, 2. Quos mortuos in fine mundi daturum sit, XXI, 360, 1 et seq. Post diem iudicii, ejus natura et con-ditio tantum mutabitur, XXI, 365, 2 et seq.

2. Quae sint maris mirabilia, X, 413, 1 et seq. In ejus mirabilibus Dei omnipotentia et sapientia elucet, 415, 1. Deus mare cum vult sedat, 414, 2. Mare cur quiescat admissio Jona, XIV, 37, 1, 2. Mare Dei potentiam ostendit, *Psalm.* II, 95, 4. Mare docet orare, IV, 40, 1.

3. Mare Christo et sanctis vadabile, Job, 224, 4, 2. Super mare ambulabat Jesus, XVI, 394, 2. Mare auperatur ab obediente, VI, 126, 2. Mare procello-sum variis apostolicis Deus pacat, X, 412, 1. Mari

qui dominatur, dominari potest et terra, XIV, 459, 2. Commotiones varia in mari sub tempus Christi factae sunt, 334, 4. Mare, moriente Christo, fluctibus horrendis insonuit, XV, 634, 1.

4. Mare in Scriptura occidentem significat, XI, 270, 2; XIII, 437, 2. Mare Judaeis vocatur occi-dentem, qua Mediterraneum mare eis erat ad occi-dentem, XII, 810, 2; 842, 2. Mare terminus est Judaeae ad occidentem, 855, 1. Mare in Scriptura dicitur Tharsis, cur, XI, 129, 2; XIV, 29, 1. Mare significat etiam aquarum copiam, 316, 2. Mare apud Judaeos triplex, II, 376, 4. Mare salissimum apud Judaeos quod, 375, 4. Maria et flumina aliquando pro Judaeis et Gentibus sumuntur, *Psalm.* II, 95, 2. Mare quomodo manus habere dicat-ur, *Psalm.* II, 202, 1, 2.

5. Mare quod sit mystice, VII, 47, 4. Mare mysti-cum triplex, V, 27, 1. Mare cur symbolum mundi, XXI, 253, 1. Mare peccatoris symbolum, Job, 712, 2. Mare tempestuosum est symbolum homi-nis turbati, 781, 2. Mare insatiable quid denotet, VII, 46, 2. Mare vitreum in consecuto sedis Dei quid symbolice designet, XXI, 402, 2. Mare vi-treum mixtum igne quod sit, 290, 1, 2. Cur dicitur vitreum, *ibid.*, 2.

MARE MEDITERRANEUM. Mare Mediter-raneum et Mortuum fuisse Judaeae termini, 460, 4.

MARE RUBRUM. Mare Rubrum an altius E-gypti, I, 54, 2 et seq. Unde dicitur Rubrum, 516, 2. An vere sit rubrum, *ibid.* A quo et quomodo fuerit divisum, 559, 1; V, 92, 4. Quanta haec divisio fuerit, I, 559, 1. Mare Rubrum Hebraeis fuit cam-pus floridus, VIII, 637, 1. Ordo historiae divisionis maris Rubri, I, 559, 2. An fuerit in duodecim sec-tionibus divisum, 550, 4. Hujus sectionis vestigia adhuc in mari Rubro reperiuntur, 561, 1. Ejus divisio fuit ingens miraculum, *ibid.* Ea in quatuor rebus a divisione Jordanis discrepavit, *ibid.* et seq. Mare Rubrum fide Hebraei transierunt, VIII, 485, 2. Maris Rubri transitus celebratur, XI, 555, 1, 2. Ejus transitus allegorice est Baptismi figura, I, 561, 2; XVIII, 338, 2. Tropologica vitilia esse morgan-da significat, 561, 2.

MARE MORTUUM. Mare Mortuum unde dicatur, et quale sit, I, 231, 2; V, 256, 2. In mari Mortuo nullus piscis, nullumve aliud animal nasci, aut aliunde illatum vivere potest, XII, 853, 1. Mare Orientale Judaeis est mare Mortuum, 481 et hinc Judaeae ab Oriente, XIII, 509, 2; XIV, 460, 4.

MARE TIBERIANUM. Mare Gallicae et Tiberiadis est stagnum Genezareth, idem sunt, XV, 432, 1; XVI, 390, 1; 391, 4; 640, 1. Mare Tiberiadis quam latum et longum sit, XV, 344, 2.

MARE AENEUM. Mare aeneum templi Salomo-nici quale, III, 589, 1. Mare aeneum describitur, XXI, 102, 2. Significat penitentiam, III, 590, 1; 402, 2. Conferitur cum mari vitreo quod vidit S. Joannes, 102, 2.

MARES. Mares episcopus quam animose Julian,

apostata exprobranti sibi ciecitatem responderit, XIX, 406, 2.

MARESA. Maresa fuit urbs Gethæis subjecta, XIV, 76, 1. Alius est locus a Morasthi patria Michææ, 62, 1.

MARGARITA. 1. Margaritæ cur dicantur unio- nes, XXI, 398, 1; 400, 1. Quomodo nascentur, 398, 2. E roris stillis nascuntur, X, 395, 2. Margari- tæ mater est ros, pater concha, XI, 552, 1. Variis cultibus constant, XXI, 398, 2. Rore nutriuntur et crescunt; si tonnerit, abortiunt, 399, 2. Cum luna crescent et decrescent, X, 395, 2. Margaritæ in Lotharingis per columbas purificantur, IV, 34, 1; Margaritarum pretium, V, 86, 1; XV, 333, 2; XXI, 398, 2. Inter cum conchyliis quidam velut dux est earum dos in candore, magnitudine, orbe, levore, pondere, 399, 1. Nullo lapsu franguntur, us alleantur, aceto resolvuntur, *ibid.*, 2. Præ senio flavescunt, et quomodo instaurantur, 400, 1. Ali- quando intus resuscunt, dividi nolunt, *ibid.* Earum vires et dotes, 400, 2.

2. Margarita olim appendebatur inauri aureæ, VI, 267, 1, 268, 1. Margaritarum in puellaribus calcæis luxus, XI, 439, 1.

3. Margarita symbolum regni cælorum vel Evan- gelli, XV, 333, 2. Item symbolum penitentiæ, XVI, 123, 1. E margarita una integra erat unaqueque porta celestis Jerusalem, XXI, 398, 1.

MARGARITA (S.) Scotiæ regina, S. Margarita Hungariæ regis filia et Scotiæ regina, angelicam Salutationem recitans, ante imaginem Deiparæ flectebat, XVI, 27, 2. Quam esset in pauperes ef- fusa, XVII, 225, 2.

MARGARITA, comitissa Hollandiæ. Margarita comitissa Hollandiæ fertur tot peperisse proles, quot sunt dies in anno, X, 223, 2.

MARGARITA MIDDLETON. Margaritæ Middle- ton egregia verba, VIII, 58, 1.

MARGO. Margo ante thalamos in templo mysti- co est fides, et quid sibi velit quod margo sit cu- biti unius, XII, 795, 1.

MARIA soror Moysi unde dicta, XVI, 15, 2. Fuit tripliciter prophetissa, 572, 1. Fuit virgo, *ibid.* De quidam cuncta ac gratiarum actione, 573, 1. Quando mortua et quot annis vixerit, II, 298, 2; 299, 1. Fuit typus Mariæ Deiparæ, XVI, 15, 2.

MARIA. Maria murmuravit contra Moysen, et quare, II, 251, 1. Maria percussa est lepra, et quare ipsa, non Aaron, II, 251, 2.

MARIA (S.) VIRGO MATER DEI.

CAPUT PRIMUM.

MARIE NOMEN, EJUS PRÆDESTINATIO, FIGURÆ.

I. MARIE NOMEN. — Maria qualis vox, et unde dicatur, ac de nominis ejus etymologia, I, 574, 1 et seq.; IV, 348, 1; IX, 627, 1; 645, 2. Idem est quod *domina maris*, I, 574, 2. Ejus nomen *Maria* et *Mariam* et *Marem* exponitur mystice secundum

etyma, X, 395, 2. Vocatur mater et pariens auto- nomastics, XIV, 419, 2.

II. MARIE PRÆDESTINATIO. — Maria fuit a Deo prædestinata ante omnes creaturas, IX, 617, 2; 618, 1. Est princeps operum Dei, et ab initio de- creta, V, 225, 2. Ut quadruplex esset principium, ab æterno prædestinata est, 629, 2. Fuit a Deo ab æterno prædestinata non solum ut esset sancta, sed et mater sanctorum, V, 232, 1. Fuit Deo semper præsens, IX, 629, 2. Est negotium omnium sæculorum, VI, 505, 1. Fuit causa finalis cur Deus omnia crearet, IX, 618, 1. Est prima creaturatum, 574, 2. Inter puras creaturas, est opus Dei sapientissimum, IX, 617, 2. In quo eas longe superet, *ibid.*

III. QUE FIGURÆ IN VETERI TESTAMENTO MARIAM PRÆSENTANT, ET QUIBUS REBUS COMPARATUR. — 1. In variis figuris Veteris Testamenti fuit adumbrata, V, 241, 2. Mariæ et Evæ antithei- ses, VII, 580, 1. Maria quasi vera Judith defendit Bethuliam, IV, 356, 1. Maria vincens diabolum figurata per Judith vincentem Holofernem, IV, 343, 1; 333, 2. Est vera Esther, que Assuetum, id est Deum iratum, cum duobus ancillis adiit, IV, 400, 1. Fuit Esther in pulchritudine, modestia, verecundia, 376, 1. Esther assimilatur, item myrto, XIV, 363, 1. Est Pandora vera, V, 35, 2.

2. Maria per arborem vite denotatur, I, 87, 2. Est arca testamenti, XXI, 232, 2. Est virga aurea per quam Deus toti humano generi offensum reconciliatus est, IV, 377, 1. Est quasi stella Jacob radiis suis universum mundum illuminans, 385, 1. Comparatur soli, lucernæ, columnæ, fundamento, X, 42, 1; 31, 2. Ejus typus est sol, X, 391, 1. Est fons solis, IV, 391, 2. Item luna, 395, 2. Est luna propter septem analogias, XXI, 237, 1 et seqq. *Primo*, Christo filio suo sociata est; *secundo*, ejus castitas et puritas luce plenæ; *tertio*, ejus fecunditas; *quarto*, sicut luna, ita et beata Virgo, est et dicitur regina cæli; *quinto*, sicut luna hic mulierem fulcit, ita beata Virgo Ecclesiam suis præcibus et meritis, quasi basis et columna, fulcit et sustentat; *sexto*, sicut luna benigno influxu plantas et anima- lia vegetat, ita beata Virgo fideles, tam justos quam peccatores, quin et infideles benigne complectitur; *septimo*, sicut luna patitur eclipsin et defectum, ita Maria in passione Christi velut deliquina passa est, 237, 1, 2. Lampadi comparatur et candelabro, XIV, 400, 1. Per eam sancti omnes suum lumen a Christo habent, *ibid.* Lucem suam per totum mundum spargit, IX, 621, 1, 2. Est stella maris mundi hujus, XV, 76, 2. Quomodo sit nebula, IX, 622, 2. Est velut nubes nobis, et fuit Christo, 623, 1. Fuit cælum, petra, mare, VI, 453, 1, 2. Est petra quæ agnum Christum edidit, XI, 301, 2. Est cælum animatum et quintuplex, V, 234, 2; 238, 2. Est velut cælum stellatum, X, 387, 1. Maria est aurora Ecclesiæ, V, 448, 1. Mariæ et auroræ analogiæ, VIII, 454, 2.

CAPUT TERTIUM.

MATRIMONIUM BEATÆ MARIE VIRGINIS, AN- NUNTIATIO, INCARNATIO CHRISTI, MATERNITAS DIVINA.

I. MATRIMONIUM BEATÆ MARIE CUM JOSEPHO. — Beata Maria verum contraxit matrimonium cum Josepho, XV, 62, 1; XVI, 43, 1. Cur Josepho desponsata sit, XV, 62, 1.

II. ANNUNTIATIO. — Beata Virgo de congruo meruit Christi incarnationem, ut scilicet ipsa una ex omnibus fieret mater Christi, VII, 472, 1. Sue in opus incarnationis assensus plus meruit quam omnes angeli et sancti in omnibus actibus suis, VI, 525, 1. Quomodo ad concipiendum Dei Filium a Deo fuerit disposita, XVI, 39, 1. Quomodo ad eam angelus sit ingressus, 45, 2. Quo sensu plena fuerit gratia, 46, 2 et seq. Est gratiæ plenissima, IX, 651, 1; XIV, 430, 1. Mira ejus gratia, IX, 63, 2. Habet plus gratiæ quam omnes homines si- mul, XVIII, 403, 2. Gratiæ ejus in primo concep- tionis instanti superavit gratiam supremi angeli, eaque semper adaucta est, XVI, 17, 1. Plus a Deo amatur quam tota Ecclesia, *ibid.* Tota SS. Trinitas cum ea erat, *ibid.*, 2. Dominatur in celo, purgato- rio, inferno, 18, 1. Est in mulieribus benedicta, 48, 1; 2; 31, 1. Ad speciem angeli et ejus saluta- tionem turbata est, 48, 2. Passiones ei non fuerunt dominatæ, 49, 1. Prudenter cogitabat quid angelo esset responsura, *ibid.* 2. Placuit singulis personis SS. Trinitatis, parvus quidem mundus est, *ibid.* Ob humilitatem, virginitatem et ardentem charita- tem meruit fieri Dei mater, 49, 2 et seq. Non tamen de condigno, sed de congruo, 20, 1; 21, 2. Non dubitat de promissi angelici veritate, sed de modo duntaxat inquiri, 21, 1. Quam de virginitate fuerit sollicita, *ibid.*, 2. Ob virginitatem mater Dei facta est, IX, 436, 1; XI, 493, 2; 495, 1. Ante connubium votum virginitatis emisit, XVI, 21, 2. Idque prima, 22, 1. Ejus humilis resignatio sui, 25, 2. Assensit angelo ad Verbi conceptionem; oplabatur ardentissime Messias incarnationem, *ibid.* Quantum suo consensu in incarnationem meruerit, 27, 1. Quamdiu angelus apud eam manserit, 27, 2.

III. INCARNATIO. — Quomodo beata Virgo Christum conceperit et quo temporis puncto, XVI, 26, 1 et seq. Christum quomodo ambiert, V, 236, 1. Conceptura dicitur a Jeremia virum novum, id est Deum hominem, XII, 230, 1, 2. Conceptit filium sine opera viri, XV, 59, 1. Ejus virginitas in conceptu demonstratur et pluribus probatur, XI, 493, 2; XII, 203, 1, 2. Item in partu, XI, 493, 2; XV, 59, 1. Ejus integritas miraculis probatur, XI, 495, 1, 2. Quomodo dicitur aperta, cum manserit virgo, XI, 552, 2. Vocatur *Alma*, 195, 1, 2. Est porta principis, eo quod nullus per eam transierit, XII, 820, 1, 2. Cur dicatur porta Orientalis, 834, 2.

Maria terra est e qua prodiit Salvator Jesus, XI, 552, 2. Allegorice dici potest mons Maria, et cur, I, 245, 1.

Maria api comparata, VII, 515, 1; IX, 335, 1. Per spem representatur, V, 459, 2. Lavæ comparatur, VIII, 63, 2; XII, 639, 2.

Maria velut lilium inter spinas, VII, 551, 2. Rosa comparatur, *ibid.* Est rosa in Jericho, eique rose proprietates adaptantur, IX, 639, 2. Est velut cedrus, 634, 1. Palmæ et phœnicii assimilatur, 636, 1. Est oliva speciosa in campis, 641, 2. Item platanus omnes umbra sua tegens, 642, 1. Est balsamum et cinnamomum, 644, 1, 2. Per myr- rham designatur, 645, 2. Ipsa velut vitis est, 648, 2. Est ager et vinea, VI, 504, 2. Est velut manna, 654, 2. Per Nazareth representatur, XV, 93, 2.

CAPUT SECUNDUM.

S. MARIE CONCEPTIO, NATIVITAS ET VITA ANTE INCARNATIONEM.

I. BEATÆ MARIE CONCEPTIO. Ejus conceptio est principium omnium operum supernaturalium Dei, V, 232, 1. Fuit in conceptione opus Spiritus sancti, VI, 531, 1. Creatæ est in Spiritu sancto, IX, 63, 2. In Adamo contrahendi peccatum originale necessitati incurrit, sed id de facto non contraxit, XVIII, 98, 1; 400, 2; 453, 4. Caruit peccato originali, XX, 527, 1. In conceptione a Deo gratiam et sanctitatem singularem accepit, IX, 617, 2. Fuit a fomite conceptiæ liberata, dum a matre esset primum concepta, XII, 823, 1, 2. Habuit in utero usum rationis, XVI, 30, 2. Quot annis ante Christum sit concepta, V, 232, 2. Ejus per immaculatam conceptionem invocatio efficacis remedium contra tentationes carnis, XI, 834, 2.

II. BEATÆ MARIE PROPINQUITAS, NATIVITAS ET VITA ANTE INCARNATIONEM. Maria ex tribu Juda fuit oriunda, XIX, 447, 2. Existens a tribu Juda quomodo habuerit cognatam Elisabeth que erat de tribu Levi II, 388, 1. Per matrem descendit e Salomone; per patrem ex Nathan, XVI, 95, 2. Ex parentibus senibus et sanctis nata est, I, 338, 2. Maria in templo habitavit triennis, I, 755, 2. Ipsa in templo habitavit, id est in atrio ad ostium tabernaculi, non in Sancto sanctorum, II, 401, 2; XX, 8, 2. A prima ætate in templo ministravit, IX, 629, 2. In templo presentata inter virgines conclusas angelice vixit, IV, 510, 2. Ejus custos fuit S. Gabriel, quem multi putant esse ex ordine Seraphicorum, XV, 402, 2. Clausa in cubiculo, et genitricis inenarrabilibus ac jejuniis obsecrans Deum pro mundi reconciliatione, meruit angelum pacis paranythum excipere, qui eam hujus pacis mediatrix per Verbi in ea incarnationem annun- tiaret, IV, 347, 1.

Cor dicatur nubes levis, XI, 316, 1. Ardebat ut rubus quasi divo accensa murice, I, 453, 4. Ex ea Christus creatur velut germen et terra, irrorato rore vel pluvia caelesti, XIV, 388, 2. Ver spirituale ei virginem mundo induxit, XI, 553, 1.

IV. MATERNITAS DIVINA. — ^{1o} Beata Virgo est vera mater Dei, XV, 59, 2; XVI, 31, 2. Est Deipara, 67, 2. Magis est mater Dei quam reliquae matres sunt suorum filiorum, IX, 637, 2; XV, 60, 1. Concurrit ad generationem filii sui, ut causa secunda, non tantum passiva, sed et activa, XV, 60, 4; 65, 2; 69, 2. Materiam filio concipiendi ipsa sola administravit, 65, 2; 69, 2. Habuit in Christum jus et auctoritatem maternam, 59, 2.

^{2o} Quam per maternalem divinam privilegia beata Virgo consecuta sit. Eius summa dignitas ex eo quod sit mater Dei, VI, 526, 1; XVI, 37, 1, 2; 39, 1. Eam in quantum est mater Dei, Deus facere meliorem non potest, XXI, 233, 2. Est mater sapientia aeterna in se incarnata, IX, 617, 2. Eius uterus fuit thalamus, templum et thronus gloriae Filii Dei, XVI, 162, 1 et seqq. Est tabernaculum sapientiae creatae et increatae, IX, 627, 4. Templum fuit cedrinum in quo Verbum habitavit, VII, 545, 2. Est genitrix, filia, sponsa Dei, XI, 195, 1, 2. Est consanguinea SS. Trinitatis, V, 230, 1. *Matris admirabilis* titulus beatae Virginis gratissimus, III, 194, 2. Comparatur solio gloriae Dei, item saphiro, VI, 531, 2; XII, 443, 2; 514, 4; XXI, 94, 1.

Quanta illi ob maternitatem divinam data sit gratia et cognitio, IX, 627, 2; XV, 59, 4. An viderit tunc Dei essentiam, et acceperit claram revelationem suae praedestinationis, et exultationis super omnes angelorum choros, VIII, 32, 1; XVI, 27, 1, 2. Sola Verbi incarnationem, nativitatem, vitam et gesta per experientiam ocularem cognovit, et magis mentali, IX, 61, 2. In Filii sui conceptione perfectam sanctificationem accepit, XII, 823, 1, 2; XVI, 27, 1. Post conceptionem Filii Dei mirabiliter in sanctitate et sapientia crevit, IX, 642, 2. Varia privilegia ei data quae nobis sunt incognita, VI, 509, 2. Eius duodecim prerogative, XXI, 238, 1. Cur Joseph non dixerit se de Spiritu sancto concepisse, XV, 66, 2. Eius resignatio et in Deum confidentia, *ibid.* (Vide Josen).

CAPUT QUARTUM.

VISITATIO BEATAE MARIE, NATIVITAS CHRISTI, PRESENTATIO, PURIFICATIO ET VITA IN NAZARETH.

I. VISITATIO. — Quando beata Maria Elisabetham adierit, et qua de causa, XVI, 27, 2. Cur eum festinatione abierit, 28, 1. Prius adit Jerusalem, et in templo se solumque conceptum obtulit, *ibid.*, 2. Cur et quomodo cognatam salutaverit, 29, 4. Cur Zachariam non salutavit, *ibid.* An sua salutatione Elisabetham et Joannem Baptistam Spi-

ritu sancto repleverit, XVIII, 43, 2. Vere Dei mater est, beata fuit, est et erit, 31, 2; 32, 1. Laeas sibi a cognata datas in Deum retorquet, 32, 1. Eius in angelo credendo magnanimitas, 32, 2. Tota anima Deum magnificavit, 32, 2; 33, 2. Erat domina animae suae, eamque totam filio tradiderat, 34, 1. Deum summopere diligebat, *ibid.* SS. Trinitatem magnificabat, *ibid.* Eius ob conceptionem Verbi summa exultatio, 34, 1, 2. Quomodo vocet Deum Salvatorem suum, *ibid.*, 2. Est mundi gaudium, *ibid.* Eius humilitatem respexit Deus, 36, 1. Agnoscit se per virtutes, maxime humilitatem, ad maternitatem Dei esse evectam, 36, 4, 2. Est beata tripliciter, 37, 1, 2. Praedicit se ab omnibus saeculis beatam praedicandam et invocandam, 37, 2. Fuit prophetissa vera, XI, 211, 2; 212, 1. Quid apud Elisabetham egerit, 42, 2. An S. Joannis natiuitati adiuverit, 43, 1. Cognata sua precibus suis felicem partum impetravit (Vide ELISABETHA, JOANNES BAPTISTA).

II. NATIVITAS CHRISTI. — An Maria praegnas pedes et Nazareth ierit Bethlehem, XVI, 56, 2. Peperit naturaliter, peracta naturali temporis ad pariendum usitata periodo, 57, 4. Peperit virgo, sine dolore et sorde, die Dominica, 57, 2. Et summo cum gaudio, *ibid.* et seqq. Quomodo peperit masculum, XI, 760, 2. Genuit prolem nobilissimam, quae innumeris Deo et caelo filio genuit, 661, 1. Quomodo natum exceperit et adoravit, XVI, 38, 1, 2. Mox ut Christum peperit, eum profundissima reverentia adoravit, et illico osculum dedit pedibus eius quasi Deo, manibus quasi Domino, ori quasi filio, VII, 472, 2. Virgini osculum Dei quadruplex proprie compellit, 471, 2. Eam panis involvit ipsa, partu non debilitata, XV, 59, 2. Conservabat omnia quae de filio audiebat, confers in corde suo, 67, 1; 86, 1. Ipsa filio quasi pater et mater nomen imposuit, XI, 197, 4. Quid cum Magis sit locuta, XV, 80, 2.

III. PRESENTATIO CHRISTI ET PURIFICATIO BEATAE MARIE. — An beata Maria purificari debeuit ob impuritatem naturalem, XVI, 69, 1; 70, 1. Eius partus fuit purissimus, sine ullo sanguinis fluxu, 69, 2. Menstrua non habuit, *ibid.* An habuerit secundinas, *ibid.* et seqq. Ex humilitatis tamen studio purificari voluit, 70, 1. Paupertatis erat studiosissima, 71, 1. Quae susceperit sacramenta, *ibid.*, 2. Cur mirata sit super his quae Simeon dicebat, 75, 4. Quid ex Simeone audivit ad se spectans, *ibid.*, 2. Virgo est, et non est, diverso respectu, 76, 2. Quis gladius animam eius pertransierit, 77, 1. An statim post purificationem e Jerusalem in Egyptum fugerit, an prius Nazareth reversa sit, 81, 1.

IV. VITA BEATAE MARIE IN NAZARETH. Ex Egypto reversa una cum Josepho templum adiit, filium secum duccens, XVI, 81, 2. Quid illo anno metueret sollicita, 82, 1. Quomodo eum iam invenit sit allocuta, 83, 1. Ipsius humilitas in se Jo-

sepho postponenta, *ibid.* Non noverat quomodo filius opus redemptionis mundi esset peracturus, 84, 1.

Cur ierit ad nuptias Cana, XVI, 328, 1. Orat filium modeste in defectu vini ex affectu bono, *ibid.* et seqq. Petit id certa cum fiducia, *ibid.* Cur ministro jussisset facere quodcumque dixisset filius, 329, 2 et seqq.

Cur Maria venerit cum cognatis, ut Christum in Nazareth abducerent, XV, 316, 1. Fuit a Christo baptizata, 107, 2. Josepho viro suo omne bonum retribuit, VI, 494, 2. Virum suum beatificavit, X, 2, 4; 12, 1.

CAPUT QUINTUM.

VITA BEATAE MARIE A PASSIONE CHRISTI USQUE AD MORTEM ET ASSUMPTIONEM SUAM.

I. AFFLECTIO MARIE IN PASSIONE FILII SUI. — Illius in filii passione dolor, XII, 361, 1; 376, 1; XVI, 77, 2. Eius afflicto fuit una ex causis tristitiae quam Christus in horto passus est, XV, 568, 1. An interfuerit ejus flagellationi, 607, 2. Astitit cruci ejus, 637, 2. Quantus ejus hic fuerit dolor, *ibid.* Quae mentis constantia, 638, 1. Fuit mare dolorum in passione Christi, V, 236, 2. Fuit pura simul et cruci affixa, X, 393, 2. Multoties martyr fuit, VII, 519, 2. Fuit plus quam martyr, XVI, 78, 1; 615, 1. Passa est plus quam martyres et mortales caeteri, VIII, 226, 1. Fuit vere mulier fortissima, et regina martyrum, VI, 400, 2. Martyrium materiale non subit, XVI, 77, 1. An passa sit spasmus, 615, 2. Ipsa plus est passa quam Christus, 617, 2 et seqq.

II. EUS VITA POST MORTEM CHRISTI. — A filio Joanni commendata, et ipsi Joannes, XVI, 616, 1 et seqq. An apud Domini sepulcrum triduo manserit, XV, 641, 2. Ideo non venit ad eum ugendum, quia sciebat eum die illa resurrecturum, 645, 2. Qui ei et primo ante alios apparuit, 654, 1. S. Joannes post mortem Christi curam ejus gessit, XX, 504, 1. Maria accepit quoque Spiritum sanctum, XVII, 77, 2. Orat pro Stephano, 183, 2. Questionem legalium resolvit, 301, 2.

BEATAE MARIE VIRTUTES. ^{1o} Eius sanctitas. Est sanctitatis omnis thesaurus, IX, 632, 1. Est idea perfectionis, virtutis et sanctitatis, exemplar dantis et gratiae, et miraculorum abyssus, V, 232, 1. Est idea omnis sapientiae, gratiae et sanctitatis hominum et angelorum, IX, 617, 2. Fuit plena omni virtute et gratia, VI, 499, 4. Omnes virtutes antecoravit, 530, 1. Ne minimi quidem virtutum actus in ea considerati sunt, IX, 645, 2. Omnes virtutes in ea habitavit, *ibid.* Eius variae virtutes, XXI, 238, 4. Mores quam sancti et spectabiles, V, 210, 2. Omnes dotes et gratias omnium sanctorum in se collectas a Deo infusas accepit, 631, 1. Virtutes et gratias omnes habuit in eminenti gradu, VI, 527, 1. Ipsa transcendit longis intervallis om-

nem reliquorum sanctorum gratiam, IX, 491, 4. Plus habuit gratiae, gloriae, honoris, quam omnes angeli et homines simul, VI, 511, 2; 523, 2; 527, 4. Est quasi mons virtutum, caeteris sanctis excolens XIV, 248, 2. Est in plenitudine sanctorum diversimode, IX, 631, 1 et seqq. Eius virtus fuit perfecta et virilis, 644, 1, 2. Nec ulla vitiositate permixta, *ibid.*, 2. Eius septem dotes septem vitis adversae, VIII, 55, 1. Eius valor et pretium recte dicitur unio, VI, 499, 2. Eius dotes, virtutes, excellentias, prudentiam, nemo potest comprehendere, IX, 61, 2. Quanta ejus anime pulchritudo fuerit, VI, 531, 2. Eius gratiae et virtutes exhilarantur Christum velut virum suum, X, 232, 1; 244, 2.

Maria nunquam vel in minimo peccavit, VI, 512, 2. Nunquam peccavit, nequidem venialiter XVI, 30, 2; XVIII, 72, 1. Cur ab omni peccato fuerit immunis, VI, 512, 2; 513, 1. Nunquam Penitentiae sacramentum usurpavit, XX, 219, 1.

Sanctitatem et gratiam semper auxit, IX, 665, 1. Merita sua semper adauget, idque in bonum Ecclesiae, VI, 499, 1. An per singulas actiones suas semper meritum dupliciter, VI, 510, 4. Ob assiduum possessionem exultationis in Deum vitam agebat plene angelicam, XVI, 35, 4. Ultra charitatis suae actum meruit majorem gratiam et gloriam quam omnibus praecedentibus, VI, 510, 2.

^{2o} Mariae fides et spes. In Passione filii deliquitum fidei non est passa, XXI, 71, 2 et seqq. An in Christi passione de ejus resurrectione dubitaverit, XVI, 77, 1. De Filii sui resurrectione nunquam vacillavit, VI, 504, 1.

^{3o} Eius charitas. Amor ejus in Deum, VI, 511, 2; 513, 1. Eius charitas summa, IX, 637, 1. Videtur ipsissima charitas, VI, 512, 1. Ardens ejus charitas in Deum et proximum, 511, 2 et seqq. Haec actus immense adaugebat, 509, 2; 511, 2. Deiparae amor in filium, VII, 595, 2 et seqq. Verbi incarnati conspectus eum jugiter inflammabat, VI, 511, 2; 513, 2. Quare filium suum summo dilexerit, et ipse illum, V, 107, 2.

^{4o} Eius misericordia, XX, 239, 2. Eius misericordia et liberalitas, VI, 506, 2. Quam fuerit et sit clemens, 520, 1, 2. Et dulcissima, IX, 634, 1, 2.

^{5o} Eius in omnibus sancta intentio. Semper in Deum fuit mente intenta, IX, 645, 2. Eius opera corporalia et spiritalia erant continua, et recta cum intentione peragebantur, VI, 506, 4. Semper sancta cogitabat, VI, 512, 1. Eius somnus qualis, VIII, 99, 1.

^{6o} Eius prudentia et sapientia. Est idea sapientiae, et mater sapientiae aeternae, V, 203, 2. Eius uterus fuit allegorice domus sapientiae, 249, 1, 2. Quomodo Deus eum ad hoc disposuerit et adornavit, *ibid.* Est radix sapientiae, IX, 61, 1. Suis cultoribus sapientiam infundit, 61, 2. Quomodo omnibus mensam instruxerit et proposuerit, V, 253, 2. Quomodo miscet vinum aquae, et jugularit filios suos, V, 253, 2 et seqq.

7° Beata Maria oratio. Diu nocturne orationi incubuit, V, 503, 1. Nullam gratiam vel virtutem habuit sine magno labore et oratione assidua, IX, 465, 2.

8° Ejus obedientia et humilitas. Semper Dei voluntatem et gratiam attentè excepit, ejus ex aequo cooperata est, XI, 401, 1. Profunda ejus humilitas, IX, 426, 1, 649, 4; XX, 45, 2. Ejus humilitas in omnibus, XVII, 65, 1. Fuit celsa simul et humilis, X, 395, 2. Odit superbos quia summe est humilis, V, 210, 4. Suo Josepho se humillime subiecit, VI, 515, 2.

9° Ejus castitas et virginitas. Est virginum dux et præsens virginitatis, VI, 515, 2. Ipsius virginitas, IX, 649, 1. Prima virginitatis vexillum extulit, VIII, 44, 2. Ipsa cum Josepho castitatis vexillum prætulit, non virginibus solum, sed conjugatis, XVIII, 301, 2. In ea fuit conjuncta virginitas et fecunditas, IX, 649, 1. Non nisi unicum filium, Christum scilicet, peperit, nec ullos post eum ex Josepho, XV, 64, 2; 69, 1, 2. Semper etiam post partum mansit virgo, 69, 1, 2; 315, 2. Ejus modestia, XX, 304, 2 et seqq. Ejus fortitudo et decora modestia, VI, 202, 2; 517, 2. Delectatur honestate, IX, 649, 1.

10° Ejus mortificatio et silentium. Mortificationi fuit addicta, IX, 645, 2. Vitam egit rigidam et austeram, VI, 522, 4, 2. Secretam semper captavit, et pauciloqua fuit, XX, 73, 2.

11° Beata Maria effugies. XVII, 65, 1. Ejus qualis fuerit virtus, VII, 59, 1, 4. Ejus facies augusta majestate venerabilis erat, I, 747, 2. Ejus pulchritudo corporis, VI, 517, 2; 531, 1, 2 et seqq. Corpus habuit undequaque perfectum, VI, 531, 4. Ejus statera fuit protera, VIII, 191, 2. Fuit similis palmæ, *ibid.* Ejus facies describitur, VII, 493, 1. Beata Maria nun fuerit fusca, *ibid.* Ejus oculi pulcherrimi, VIII, 448, 2. Ea quo sensu dicitur nigra et formosa, VII, 495, 2 et seqq. Ejus labia qualia, VIII, 43, 2. Ejus pulchritudo duplex, VII, 536, 4, 2. Ejus forma intuentes ad castitatem excitavit, IV, 346, 2. Dicta varia Patrum et Doctorum de utraque ejus forma, VI, 531, 2. Habita est a S. Dionysio pene ut Dea, 532, 1, 2. Quia vultus ejus spirabat quid majestatis plenum, VI, 532, 4, 2.

CAPUT SEXTUM.

BEATE MARIE MORS, RESURRECTIO, ASSUMPTIO ET IN COELIS CORONATIO.

I. EJUS MORS ET RESURRECTIO. — Beata Maria incessanter mortem optabat, ut Deo frueretur, V, 387, 2. Ejus languor et mors ab amore, VII, 554, 2. Mortua creditur ex amore et desiderio videndi Filium, V, 387, 2; XVI, 35, 4. Mortua est actu et vi amoris, XXI, 382, 2. Ei morienti an adfuerit S. Paulus, XVII, 380, 2. An inuncta fuerit cum moreretur, XX, 219, 1. Quando mortua sit, XVII, 6, 1. Quo anno Christi vixit, XVII, 380, 1. An sit mortua, an vero raptu translata in caelum,

XXI, 249, 4. Ea sableta, ruit Ecclesia Judaica, XVII, 380, 2. Mox a morte resurrexit, VI, 504, 2.

II. EJUS ASSUMPTIO, CORONATIO ET GLORIA. — Maria fuit Esther in assumptione sua et coronatione, IV, 376, 4. Est coronata stellis duodecim, XIII, 473, 4. Est signum magnum, XXI, 235, 2. Quare sub pedibus ejus luna figatur, IX, 632, 4. Transcendit gloria omnes sanctos, VI, 524, 2 et seqq. Habet plenitudinem gloriae omnium sanctorum, IX, 731, 2. Est regina angelorum, VI, 527, 1. In caelo ab omnibus angelis et oculibus laudatur, 534, 1. Ab omnibus laudatur, a Christo, angelis et hominibus, 523, 1, 2. Est omni laude humana superior, X, 426, 2. Quomodo Deum in caelo laudet, 422, 1. Est in oculis sanctorum hilaritas, IV, 568, 2. Cur in ejus assumptione legatur evangelium de ministerio Marthæ, et contemplatione Mariæ, XVI, 459, 2.

CAPUT SEPTIMUM.

BEATE MARIE CULTUS, ET ERGA EAM DEVOTIONIS MOTIVA.

I. BEATE MARIE DIGNITAS, GLORIA ET POTENTIA.

— **1° Ejus dignitas et gloria.** IX, 627, 2. Est mundus divinus, V, 238, 2. Est mundi regina, cur, V, 212, 2. Est angelorum et hominum pandora, XX, 226, 2. Eam omnis lingua dominam vocat, I, 571, 2; V, 213, 4. Habet ob Filii Dei maternitatem dominium in omnia, V, 213, 1. Habet ob titulo Deiparæ *ibid.* Quam sit in terra celestis, VI, 323, 1, 2. Etiam Turcæ eam deprædicant, IX, 625, 1; 663, 2. Est pluvia maris, domina maris, celsior mari, V, 236, 1. Quo pacto centrum dici possit, 237, 2. Ejus quanta sit gloria, 217, 1, 2. Est domina maris hujus sæculi, ea ab omni lingua vocatur domina nostra, XVI, 45, 2. Fuit caelum et firmamentum, V, 211, 1, 2. Maria est decus, gloria et exultatio non tantum Jerusalem, sed totius orbis, IV, 351, 2. Varia ejus clogia, IX, 632, 1, 2; 656, 2; 663, 2; 664, 2; 665, 1; X, 2, 1; XII, 831, 2 et seqq.; XVI, 35, 2; 162, 2. Est colenda præ sanctis aliis culta hyperdulcia, I, 286, 2. Illam quidam hæretici consueverunt esse Deam, eamque ut deam adoraverunt, VII, 487, 2.

2° Quantum orbi præstet et præseritum Ecclesie. VI, 527, 2; XIV, 430, 1. Illi quasi matris sacrae Christus nil negare potest, IV, 377, 1. Ecclesie est illi commissiva, V, 245, 1. Ipsa est velut avia Ecclesie, XXI, 235, 2. Et ejus matrefamilias, VI, 526, 2. Est pars, civis et filia lectissima Ecclesie, *ibid.* Et adaptari possunt ea que in Scriptura de Ecclesia dicuntur, 235, 2; 237, 1. Adificat Ecclesiam numero et virtute fidelium, V, 402, 2. Omnia bona invenit in familiam Josephi, in totum orbem et Ecclesiam, 586, 2. Est Ecclesie atlas, VI, 501, 2. Est collum Ecclesie, VIII, 51, 2; IX, 631, 4 et seqq. Ecclesiam fecundam et florentem reddidit, VI, 501, 2. Ecclesie de omnibus necessariis prospicit. Religionem novam ad ejus subsidium suscitavit, *ibid.* Or-

dinem Servitarum suo cultui dedicatum, ratum habuit, IX, 212, 2. Ejus servitio multi se addicunt, *ibid.* Sanctos ordines et sanctas congregationes ordinat et disponit, V, 229, 1. Fuit religiosa et Religionem protegit, præsert eruditus et eruditioni cultibet, V, 208, 2. Quam doctos ipsa docuerit, 209, 2. Est Apostolorum doctrina, VII, 44, 2; XVII, 158, 2. Est doctrix fidelium, V, 236, 2. Magna prædicavit, 206, 1. Veram Dei cognitionem Judæis ad Gentes transtulit, IX, 644, 1, 2. Præsert conciliis et piis congregationibus ipsius nomine creatis, V, 208, 4. Item sanctis cogitationibus, 208, 2.

3° Ejus contra demones potentia. Caput serpentis contrivit, I, 406, 1. Maria diabolum vincens figurata per Judith vincentem Holofernem, IV, 313, 1; 333, 2; 346, 2. Est terror demonum, VI, 517, 2. Beata Virgo terribilis est demonibus, hereticis et impiis quasi acies castrorum ordinata, VIII, 447, 1. Demoni viros edidit, IX, 645, 1. Innumeras demonum phalanges prostravit, et in dies prosternit, IV, 546, 2. Maria vocabulum, patrocinium et exemplum timentes demones, IV, 347, 1.

4° Ejus gloria in bellis. V, 217, 2 et seqq. Est castrorum acies ordinata, 229, 1. Ejus ope multos duces in bello fuisse victores multis docetur exemplis, I, 362, 2 et seqq. Constantinopolim a trienniali Saracorum obsidione liberavit, IV, 356, 1.

II. BEATE MARIE AMOR ET MISERICORDIA ERGA HOMINES. — **1° Maria est nostra mediatrix.** Maria est mediatrix et auxilium nostræ redemptionis et salutis: filii sui vitam, dolores et mortem Deo obtulit ex ardentissima charitate, V, 219, 1. Maria est mediatrix fidelium, VI, 527, 1. Quæ ratione sit angelorum mediatrix, *ibid.* Cælum terræ reconciliavit, nemo in caelum ascendit, nisi ipsa consentiente, adjuvante, dirigente, 227, 1. Conjunxit hominem Deo, V, 230, 1. Pro omnibus intercedit, 579, 1. Ipsa est altare et sacerdos, 249, 1. Fuit crater continens et proponens nobis carnaem et sanguinem Christi, 257, 1. Ejus carnaem edimus in venerabili Eucharistia, IX, 656, 1. Forte ipsa orante, suam nobis carnaem in ea reliquit Christus, *ibid.*, 2. Fuit ordinata sacerdos mystica, et in omnibus cogitationibus suis, verbis et actionibus ordinata et disposita, V, 229, 4, 2.

2° Maria omnium hominum mater est. V, 679, 2; XVI, 618, 4, 2. Est omnium mater quadrupliciter, 330, 1. Quomodo sit mater nostra, IX, 618, 1. Beato Joanni quasi mater occurrit, 436, 1. Ejus delectio sunt esse cum Deo et filiis hominum, V, 241, 2. Diligentes se summe diligit, V, 245, 1. Ejus charitas est ardentissima, *ibid.* Christianos mirifice complectitur, *ibid.* Habitus charitatis quo diligit eos est maximus, *ibid.*

3° Maria est nobis fons gratiarum. Est aqueductus gratiarum, V, 236, 4; IX, 663, 4, 2. Est mare gratiarum, IX, 663, 1; XVI, 45, 2; 46, 4 et seqq. Araxi fluvio comparatur, IX, 663, 4, 2.

Rigat hortum Ecclesie, ipsaque est paradus voluptatis, 664, 2. Ea que rigat, crescunt, XXI, 405, 2. Est puteus aquarum viventium, VIII, 83, 2. Est porta gratiarum, XII, 531, 1. Omnium est debitor, IX, 622, 2. Quæ hominibus contulerit beneficia: pueros et a teneris illi servientes maxime diligit, V, 245, 2. Facta est nobis causa filiter sapientia, justitia, sanctificatio, 618, 1. Est a Deo morum sapientia et sanctitate euntra, et in hisdem homines omnes enutrit et promovet, V, 238, 2. Fidelibus sua merita communicat, sanctos eximio anse etatem prævenit, VI, 439, 2. Fideles ad convenientem sanctitatem promovet, 501, 2; 504, 2. Est mater fidei, spei et charitatis, IX, 436, 1. Et mater misericordie, *ibid.* Est mater pulchre dilectionis, custos, refugium, spes sanctorum, IX, 650, 4. Cultoribus suis gratiam et honestatem non modo edendam præbet, sed et propinat libendam, 436, 2. In omnes invocantes se sapientiam et gratiam transfundit, 620, 1. Sibi devotos virtutibus induit, VI, 509, 2. Christianos et electos primos omnes ducit et docet, IX, 628, 2. Quo magis amavit, eo majorem sui amorem excitat, 656, 1. Invitat omnes ad vitam excellentem et contemplativam, V, 256, 2. Quam multos tum gratiarum, tum hominum sanctorum fructus ediderit, et assidue dat, 219, 2.

4° Beata Maria est fidelium refugium, et peccatorum asylum, eoque ad caelum ducit. Est refugium fidelium, XVI, 617, 2. Omnes ad se confugiunt serenati, IX, 453, 1; 637, 1. Suis clientibus opem et consolationem offert, XIV, 430, 1. Ipsa invocanda in tribulationibus, XX, 59, 1. Est spes nostra immedie, XIX, 477, 1. Refugio post Deum a Christianis invocatur, 423, 2. Merito peccatorum est, IX, 652, 4; 654, 2. Est peccatorum advocata, VI, 493, 4. A peccato suos cultores sinceros præservat, 657, 1. Ejus cultus remedium est contra tentationes carnis, V, 494, 2; 498, 2. Ejus cultus assiduis signum est electionis divine, IX, 628, 2. Est nobis cynosura, XIV, 430, 1. Omnes ad se confugiunt ad caelum recta ducit, IX, 243, 1. Ego peculiari gloria in caelo donat, VI, 510, 1. Est scala cæli, I, 287, 4. Est janua cæli, IX, 429, 2; XII, 831, 2. In morte invocata succurrit, X, 228, 2. Est Diana Christianorum, ob varias analogias, XVII, 358, 4. Est nostra Minerva et Amazon, V, 214, 1, 2.

5° Beata Mariæ apparitiones. Ipsa infantem ulnis gestans Augusto imperatori visa est, IV, 333, 4; XVI, 54, 4. An vivens adhuc apparuerit S. Jacobo in Hispaniam existente, XVII, 256, 1. Maria mater Dei Muse virginis apparens eam monuit ut a ludis et a jocis absterneret, IV, 281, 4. S. Fulberti linguam igne correptam lacte et suis sacris uberibus expresso sanat, VII, 477, 4. Visibiliter apparet clero claudam Nivernensis animam agentem, et a sacri uberis popilla lac exprimens, labiis ejus instillat, et eum sanitati restituit, *ibid.* S. Bernardum suo lacte

aspergit, *ibid.* Apparens S. Vincentio Ferrerio cum est ad virginitatem exhortata, XVIII, 676, 1.

Ge Qui beata Virgini consecrati loci. Cur in monte Esquilino coli voluerit, V, 203, 2. Beata Maria in columna, celebris Casaraugusta locus, XIV, 405, 1. Ejus memoria celebris in Hispania, XVII, 453, 2. Beate Virgini sexaginta tres basilicas (quot nempe sunt in corona una salutationes angelice), Roma pie edificavit, VIII, 22, 2. Rosarium legere ei pergratum, X, 308, 2. Auctoris ad eam votum, XIV, 620, 1.

MARIA MAGDALENA (S.). 1. *Ejus vita et conversio.* S. Maria Magdalena una tantum fuit non plures, XVI, 420, 2 et seq. Fuit Judaea natione, sed habitasse videtur in Galilaea, 121, 1. Unde nomen habuerit Magdalena, 122, 1. An fuerit conjugata, *ibid.* Breve ejus vite compendium, XI, 172, 1. Cur dicitur peccatrix, 121, 2. Bis duntaxat Christum unxit, XV, 544, 2; XVI, 121, 1. Ipsa a Christo depurata, vim gratiae ostendit, XVI, 121, 2. Cur venerit in domum Pharisaei: ejus pia impudentia, 122, 1. Fuit alta et procer, 122, 2; 132, 2. Genibus nixa pedes Christi lavit, 122, 2. Quomodo Christi ad mensam accubentis pedes retro stans lavare potuerit, IV, 372, 1. Ejus verecundia, XVI, 422, 2. Fuit a Christo toto amoris sagittata, 123, 1. Lacrymarum copiam fudit, *ibid.* Capillis Christi pedes terxit, et eos osculata est, 123, 2. Lacrymis suis delictorum veniam consequi meruit, XII, 81, 2. Conferunt cum uxore, XIII, 287, 1. Ejus publica poenitentia, XVI, 124, 2; 128, 1. Quid ejus unguenta denotent, 124, 1. Ejus hereticae virtutes, *ibid.* Placuit Christo praerequisitis sanctis, 124, 2. Magna ejus dilectio, 125, 2 et seqq.; 127, 4, 2; 128, 2 et seqq. Non audebat coram Christi facie comparere, 127, 1. Quando ei peccata remissa fuerint, *ibid.*, 2 et seqq.; 129, 2. Qua gratiae ei a Christo concessae, *ibid.*, 2. Septem ejecit ex ea demonia, 132, 2. Quomodo facta sit ex lebebe phiala, XIV, 545, 2.

2. *S. Mariae Magdalena conversae amor erga Christum.* Conversa ubique Christum secuta est, XVI, 130, 1. Sedebat secus pedes Jesu, eum avidissime audiens, XVI, 154, 1. Marthae a Christo praefertur, 127, 1. Gerit vitae contemplativae typum, 153, 2. Cogito Christum advenisse ad fratrem suum Lazarum excitandum, illico ad eum venit, 381, 2 et seq. Ad pedes ejus cecidit orans, *ibid.*

Unguentum pretiosum super caput Christi effudit, 503, 2. Item super pedes, et quomodo, XV, 544, 2; XVI, 503, 2. A Christo excusatur, XV, 546, 1 et seqq. Cur mortuum Christum ungere non potuerit, *ibid.*, 2. Ejus factum semper in Ecclesia recolendum promittitur, 547, 1. Ejus erga patientium Dominum affectus, XX, 307, 2. Indivulse assabat cruci, XVI, 638, 1, 2. Dux fuit aliarum mulierum sepulcrum aduentium, XV, 630, 1; 652, 2 et seqq.; XVI, 624, 1. De Christo mire anxia et

solicita fuit, V, 216, 2. Ejus ardens studium, et Domini quaerendi desiderium, XVI, 624, 2; 628, 2, 1. Videt eum nec agnoscit, 626, 1. Varii ejus quaerentis affectus, *ibid.* et seq. Unde Dominum agnoverit, 627, 2. Cur is tunc ab eo largi se noluerit, 628, 1 et seqq. In ejus capitis fronte adhuc vestigia digitorum Christi remanent, 629, 1. Viso Christo in hortu prope ad socias rediit, et rursus cum iis eundem redivivum conspexit, 630, 1. Est Apostolorum apostola, *ibid.*

3. *S. Mariae Magdalena perpetua poenitentia.* Perpetuo peccata sua plauxit, IX, 477, 2. Ejus poenitentia, XII, 347, 2. Ejus poenitentis devotio, XVI, 424, 2. Post peccatorum remissionem totam vitam in eremo, in lacrymis, gratiarum actione, et contemplatione transiit, XIII, 313, 4. Quando cum sociis in exilium pulsa, Massiliam opplerit, ejus vita in Bauma, XVII, 2, 1; 189, 1, 2. In deserto vitam plano angelicam egit, XVI, 130, 1. Assidue in Bauma Christum crucifixum contemplantatur, XIV, 520, 2. Pascebatur suis lacrymis, V, 444, 2. Solo cantu pasta fuit angelico, XV, 121, 2. Septies per diem angelos canentes audit, XI, 172, 1. Quotidie septies in caelum toto corpore rapiebat, XVII, 62, 1. Qua ratione demonium e sua spelunca fugavit, II, 303, 2. Conversionis speculum, et perfectae poenitentiae exemplar fuit, I, 665, 2; XI, 457, 1. Massiliensium apostola fuit et fidem Christo in Gallia disseminavit, XVI, 630, 1; XVII, 88, 2. Ex vi amoris mortua est, XXI, 282, 2. Ex ore cranii ejus vultus genuerit, XI, 762, 2. Ejus monumenti inscriptio, XVI, 121, 1.

MARIA ALPHAEI ET CLEOPHAE Uxor. Maria Alphaei et Cleophae uxor, una et eadem est, modo mater Jacobi et Joseph, XV, 336, 2 et seqq.; 638, 2; XX, 648, 1. Non fuit beate Virginis soror, sed consobrina, XX, 648, 1. Quos filios habuere Apostolos, *ibid.* Quatuor habuit filios, XV, 336, 2 et seqq.; 638, 2. Duas insuper filias quas S. Epiphanius et Theophylactus vocant Mariam et Salomeam; alias dicuntur Esther et Thoma, XVI, 97, 2. Sex habuit proles, nec aliam fuisse potest quae Simonem peperit, XVI, 97, 1. Maria uxor Cleophae contra sepulcrum sedebat, XV, 641, 2. Venit Dominum sepulcrum ungere, 648, 2. Fuit sancta mulier, XX, 6, 2. An et quando Verulas venerit, XVII, 480, 2. Sancta in Judaea mortua est, inde translatum ejus corpus Verulas in Italiam, ubi requiescit, XV, 641, 2; XVII, 440, 1, 2; 256, 1; XX, 497, 1.

MARIA EGYPTIACA (S.). S. Maria Egyptiaca in templo sepulcri Domini ei conversa fuit, XI, 265, 2. Sacram Synaxim secum accepit in desertum vadens, XIV, 473, 1. Annos quadraginta septem sine ullo cibo terrestri peregit, XIV, 482, 2. Quam diu in eremo manserit, duobus panibus et oleo viciantibus, et quamdiu sine vestibus, II, 433, 1, 2. Per totum istud tempus nullum mortuum vidit, XIX, 103, 1. In deserto vitam angelicam vixit,

eamque Zosimo narravit, IX, 560, 1; XVII, 169, 1. Ibi a spiritu luxuriae diu fuit tentata, et tot annos acres libidinis stimulos sensit, quot in luxuria vixerat, id est, septem decem annos, IX, 92, 2; XV, 241, 1; XVI, 375, 1; XVIII, 296, 2. A Zosimo terrae mandari voluit, X, 279, 1. Ejus morientis vox, V, 441, 2. Canens: *Nunc dimittis, Domine*, percepta Eucharistia, mortua est, XVI, 74, 1. Ei mortuae leones fossam pararunt, XI, 267, 2.

MARIA D'OIGNIES (S.). S. Maria d'Oignies suae salutis revelationem accepit, I, 669, 2. De salute sua facta certior, extra se praegaudia quasi raptam fuit, V, 476, 2. Quomodo libidinis tentationes superavit, XVIII, 300, 1. Ex contactu manus virilis et devotione, motus primos carnis sensit, V, 493, 2. Sollicita cor suum custodiebat, 124, 1. Ad dies multos nullam cogitationem inordinatam habuit, VI, 234, 1. Ejus cum angelis et sanctis familiaritas, XVII, 62, 1; XIX, 54, 2. Assidue cum Christo, beata Virgine et diversis sanctis agebat, ut singulos ex habitu et voce nosset, XVI, 359, 1. Flecebat gema ante imaginem beatae Virginis, quoties salutationem angelicam recitabat, XVI, 27, 2. Ex solo odore cognoscebat an quis in Dei gratia esset, V, 259, 1. Vidit matrem suam in inferno sepultam, V, 425, 2. Audiens a Deo matrem suam esse damnatam, ejus voluntati acquievit, XV, 189, 1. Maria d'Oignies quam ad Christum transire attenderet, XXI, 414, 2. Dixit in morbo sine ullo cibo et sola Eucharistia vixit, XIV, 471, 1; XV, 421, 2; XVI, 305, 1. Ex extrema-unctione quot fructus perceperit, XX, 218, 1. Ejus in morte vox, V, 441, 1. Mortuus risit, et ridens est mortua, VI, 518, 2.

MARIA IMPERATRIX. Maria, uxor Ottonis Tertii imperatoris, innoxium falso adulteri accusans, ipsa ob adulterium publice crematur, IX, 603, 1; XIII, 485, 1.

MARIA INFANTICIDA. Maria infanticida navem ingressa, ea progredi non potuit, sed ea in mare expulsa, confessionem progressa est, VI, 381, 1.

MARIANNES. Mariannes, Herodis Agrippae Junioris filia, interperantia XVII, 415, 2.

MARINA (S.). S. Marinae monache casillas, patientia, innocentia, XIII, 187, 2. S. Marina, falso diffamata, sed patientem, obsessam quamdam a diabolo liberavit, V, 317, 1. S. Marinae columba in tormentis corroborevit, XI, 705, 2. Ei martyrii celestem coronam columba imposuit, VII, 579, 2.

MARINUS (B.). B. Marinus, Petri Damiani frater, solemniter rita se obsequio beatae Virginis dedicavit, IX, 412, 2. Ejus mors, *ibid.*

MARIS. Maris episcopus Chalcedonis, Juliano Apostatae cecitatem exprobranti, respondit, VI, 300, 1; XIX, 406, 2.

MARISCA. Marisca ficus insipida et morbus ani, III, 291, 2.

MARITIMUS. Maritimae urbes cur male moratae, XIX, 325, 2. Maritimae urbes majorem habent peccandi occasionem, XV, 291, 2.

MARITUS. 1. *Maritorum jura.* Maritus rex est uxoris et familiae, V, 348, 2. Maritus suos Hebraei vocabant *Baali*, id est *Domine mi*, XII, 320, 1, 2. Maritus jus in uxorem habet succedente in locum patris, 321, 2. Est quasi dominus uxoris suae, XI, 642, 1; XII, 30, 4; XIV, 459, 1. Marito subjectionem debet mulier, XVIII, 662, 1. Mariti mores sint et lex, XIX, 408, 1. Maritus erit apud Romanos uxoris iudex, XI, 642, 1. Maritus licitum est uxorem adulteram apud iudices accusare, XV, 66, 2. Ei quatenus adulterum occidere liceat, non tamen citra culpam apud Deum, V, 182, 1, 2. Adulteram retinens stultus et impius est, 586, 2. Ejus magna cruor est uxor suspecta de fide, vel pigra, vel improvida, VI, 491, 1. Mariti, ex uxoris pollutione, dolor et ignominia grandis est, XIII, 618, 2.

2. *Mariti officia.* Maritus in familia regenda sit prudens et sciens, XX, 318, 2. Sint mariti sapientes et prudentes potius quam opulenti et nobiles, IX, 245, 1. Honoret uxorem, et cur, XX, 318, 2; 319, 1. Sint uxori benevoli, VI, 493, 2. Magnificenti uxoris castitatem et continentiam, X, 13, 1. (*Vide URX, CONJUG, MULIER, UXOR.*)

3. *Quomodo olim mariti uxores ducebant.* Mariti olim uxores emere debebant, III, 584, 2. Maritus expandens oram vestimenti in fominam apud Hebraeos, hoc ritu eam in conjugem accipiebat, XII, 607, 2. Mariti poterant primo ante ad bellum procedere, sed non poterant ad hoc cogi, III, 385, 1, 2.

MARIUS CURIUS. Marius Curius Dentatus Romanus munera Samnitium admittere noluit, I, 620, 2.

MARIUS CAIUS. Caio Mario dietaturam aquila promisit, XII, 624, 1. Caio Mario oculi radios ex se vibrabant, X, 202, 1. Quomodo Sylla republicam Romanam invadenti se opponens comples collegit, IV, 419, 2. Commodo raptam occasione hostes debellavit, II, 268, 2. Caius Marius insignis fuit pudicitiae vindex, II, 340, 2. Caii Marii ambitio impotens, XIV, 221, 2.

MARIUS ET MARTHA (SS.). Marius et Martha Romae et Perside venere ut sepulcra Apostolorum viscerent, XVIII, 16, 1. Ille ab hac conversus, XIX, 205, 1. SS. Marius et Martha quo pacto martyrii coronam adepti sint, IV, 271, 1, 2. Cum filii martyrii adepti sunt, eo quod martyres captivos visitassent et aluissent, XV, 275, 2 et seqq.; XVI, 521, 2.

MARNAS. Marnas Deus Gentilium, IV, 565, 4. Marnas idolum fuit Gazensium, cujus sanum dicitur Marnaeum celebre fuit, a quo id succensum, XIV, 454, 2. Marnae sanum Gazae Theodosius imperator dirui jussit, XII, 295, 1.

MAROTH. Maroth duplitem sumi potest, XIV, 74, 2. Tropologia gehennam significat, 75, 1.

MARS. Mars an sit Deus Mazim, XIII, 160, 1. Ei cur sit aries sacer, 101, 1. Marti equus sacer est, XXI, 138, 2.